

**ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ**

DEPARTMENT OF ARCHIVAL, LIBRARY AND INFORMATION STUDIES

Πτυχιακή Εργασία

**Ανάπτυξη σε RDBMS θεματικού χάρτη (topic map)
φιλοσόφων με βάση δημοσιευμένες μελέτες τους άμεσα ή
έμμεσα σχετικών με το θέμα (topic): «υπαρξισμός».
Εξόρυξη θεματικών ομοιοτήτων μεταξύ φιλοσόφων**

Σταματία Τάσση (ΑΜ: 14118)

Επιβλέπων: Μάρκος Δενδρινός

Αθήνα, Φεβρουάριος 2022

Επιτροπή Εξέτασης

1. Μάρκος Δενδρινός

2. Αλέξανδρος Κουλούρης

3. Νικόλαος Λαζαρίδης

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κάτωθι υπογεγραμμένη **Σταματία Τάσση**, με αριθμό μητρώου **14118** φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Διοικητικών, Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών του Τμήματος Αρχαιονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Συστημάτων Πληροφόρησης, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Η Δηλούσα

Πίνακας περιεχομένων

Επιτροπή Εξέτασης.....	2
Πίνακας περιεχομένων	4
Κεφάλαιο 1. Ο Υπαρξισμός ως φιλοσοφικό ρεύμα.....	5
1.1 Οι βασικές ιδέες του υπαρξισμού	5
1.1.1 Οι πρόδρομοι του υπαρξισμού	5
1.1.2 Βασικές αρχές υπαρξισμού.....	7
1.2. Οι κυριότεροι εκπρόσωποι του υπαρξισμού.....	13
1.2.1 Jean-Paul Sartre.....	13
1.2.2 Søren Kierkegaard	16
1.2.3 Martin Heidegger	18
1.2.4 Friedrich Nietzsche	19
1.2.5 Albert Camus	21
Κεφάλαιο 2. Δημιουργία Βάσης Δεδομένων	24
2.1 Βασικά στοιχεία βάσης δεδομένων	24
2.2 Βασικά στοιχεία της βάσης για την εργασία	27
2.3 Κλειδιά πινάκων	31
2.4 Σχέσεις.....	32
Κεφάλαιο 3. Επεξήγηση της βάσης δεδομένων	34
3.1 Πίνακας φιλοσόφων	34
3.2 Πίνακας των έργων των φιλοσόφων.....	35
3.3 Πίνακας σχολών και συνδετικός πίνακας.....	38
3.4 Πίνακας λέξεων κλειδιών και συσχέτιση με σχολές.....	39
Κεφάλαιο 4. Ερωτήματα SQL	47
4.1 Ερωτήματα SQL για τους πίνακες ξεχωριστά	47
4.2 Ερωτήματα επιλογής εγγραφών από πολλούς πίνακες	59
4.3 Ανάδειξη ομοιοτήτων φιλοσόφων βάσει των έργων τους	62
Συμπεράσματα	76
Βιβλιογραφικές Αναφορές.....	77

Κεφάλαιο 1. Ο Υπαρξισμός ως φιλοσοφικό ρεύμα

1.1 Οι βασικές ιδέες του υπαρξισμού

1.1.1 Οι πρόδρομοι του υπαρξισμού

Μέχρι τα τέλη του 18ου αιώνα, η παλαιά δογματική μεταφυσική κοσμοαντίληψη που είχε πετύχει να ενώσει την επιστήμη με την ηθική και στη συνέχεια το δίκαιο και την τέχνη κατέρρευσε. Στο πλαίσιο αυτό οι φιλόσοφοι, παρουσιάστηκαν ως ιδεολογικοί εκφραστές του γαλλικού και αγγλικού διαφωτισμού αναλαμβάνοντας να ερμηνεύσουν αυτή την ριζική αλλαγή και παράλληλα να προσδώσουν διάφορα φιλοσοφικά νοήματα στην επικρατούσα επιστημονική επανάσταση. Επίσης, οι αποκαλούμενοι αντιμεταφυσικοί φιλόσοφοι του Διαφωτισμού επιχείρησαν να οδηγήσουν στη διαμόρφωση ενός νέου τύπου φιλοσοφικής σκέψης, ο οποίος ήταν προσαρμοσμένος στο πνεύμα της επιστημονικής σκέψης που άρχισε να επικρατεί κατά τη διάρκεια του 18^{ου} αιώνα. Η μεταφυσική, κατά συνέπεια απομακρύνεται σταδιακά από τον τομέα της θεολογίας, καθώς δίνεται η δυνατότητα να αντικατασταθεί το ευρύτερο γνωσιοθεωρητικό της σχήμα από ένα σχήμα, που διακρίνεται για τον περισσότερο ανθρωπολογικό χαρακτήρα του (Μηλιάς, 2016).

Στο πλαίσιο του Διαφωτισμού η φιλοσοφία επιχειρεί να προσδώσει στην ανθρώπινη σκέψη τη χαμένη της ενότητας, η οποία είχε διασπαστεί σε θεωρησιακό λόγο και επιστημονική διάνοια, εξαιτίας της ανάπτυξης της φυσικής επιστήμης, Η επιστήμη, όμως, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη συγκεκριμένη προσπάθεια ενοποίησης, οριοθετώντας με τον τρόπο αυτό τη δικαιοδοσία του θεωρησιακού λόγου ως προς τις διάφορες κανονιστικές, ρυθμιστικές και ηθικές αρχές. Κατά τον 17ο και 18ο αιώνα, ευρωπαίοι διανοητές και παράλληλα φιλόσοφοι επιχείρησαν να ερμηνεύσουν σε φιλοσοφικό επίπεδο τη μεγάλη επανάσταση των επιστημών, η οποία είχε επιτύχει να επικρατήσει. Ένα από τα πιο άμεσα φιλοσοφικά προβλήματα μπορεί να θεωρηθεί τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο η διαφορά ανάμεσα στον τρόπο βίωσης του και στον κόσμο όπως αυτός περιγραφόταν από τις διάφορες μηχανιστικές θεωρίες της φύσης του 17ου αιώνα. Ένας τέτοιου είδους προβληματισμός αναφερόταν ουσιαστικά στη σχέση του κόσμου της εμπειρίας μας με τον καθαρά μηχανικό εκείνο κόσμο που καθοριζόταν από τις νέες επιστήμες (Δεληγιώργη, 2007).

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον, όμως, παρουσιάζει στον χώρο της φιλοσοφίας το πρόβλημα του τι είναι οι ίδιοι οι άνθρωποι και έχει τις ρίζες του στην αντίληψη του Σωκράτη για την ανθρώπινη ανάγκη να γνωρίζει κάθε άτομο τον εαυτό του (Μηλιάς, 2016).

Επίσης, το θέμα αυτό απασχόλησε και κατά τη διάρκεια του 16ου και 17^{ου} αιώνα τους Michel de Montaigne και Blaise Pascal. Πιο συγκεκριμένα, ο Montaigne είχε πει: ότι αν το ανθρώπινο μυαλό του μπορούσε να κερδίσει, δεν θα προχωρούσε στη συγγραφή δοκιμίων αλλά στη λήψη αποφάσεων, ενώ ο Pascal επέμενε στην επισφαλή θέση των ανθρώπων που βρίσκονται ανάμεσα στην ύπαρξη και στο τίποτα. Σημαντική, όμως, θεωρείται και η στάση του λεγόμενου εσωτερικού δικαστηρίου, η οποία αρχικά ανήκε στον Άγιο Αυγουστίνο. Στις αρχές της γαλλικής φιλοσοφίας του 19ου αιώνα, τη θεωρία της ανθρώπινης ύπαρξης υπερασπίστηκε ο Maine de Biran, ο οποίος υποστήριζε ότι ακόμη και από την παιδική του ηλικία θαύμαζε την αίσθηση της ανθρώπινης ύπαρξης, με αποτέλεσμα από τότε η συγκεκριμένη στάση να εμπνεύσει ένα σημαντικό μέρος της γαλλικής φιλοσοφίας (Μπαγιονάς, 2003).

Το θέμα της μη επαναληψιμότητας της ύπαρξης στη λογική, το οποίο αποτέλεσε κοινό θέμα σε πολλούς υπαρξιστές, υπερασπίστηκε επίσης ο Γερμανός ιδεαλιστής von Schelling, ενώ ο Hegel στην τελευταία φάση της φιλοσοφίας του ενέπνευσε τον στοχαστή που αναφέρεται συνήθως ως ο πατέρας του υπαρξισμού, τον Søren Kierkegaard. Η απαίτηση να γνωρίζει κανείς την ανθρωπότητα στην ιδιαιτερότητά της και, ως εκ τούτου, ως προς την παρουσία μίας διαδικασίας διαφορετικής από εκείνη που χρησιμοποιεί η επιστήμη για να αποκτήσει τη γνώση των φυσικών αντικειμένων παρουσιάστηκε, κυρίως, από τον Wilhelm Dilthey. Ειδικότερα, η κατανόηση, σύμφωνα με τον Dilthey, συνίσταται στην αναβίωση και αναπαραγωγή της εμπειρίας των άλλων, με αποτέλεσμα να αφορά παράλληλα ένα συναίσθημα μαζί με άλλους και μια συμπαθητική συμμετοχή στα συναισθήματά τους. Η κατανόηση, κατά συνέπεια, επιτυγχάνει με τον τρόπο αυτό μια ενότητα μεταξύ του αντικειμένου γνώσης και του γνωστού αντικειμένου (Δεληγιώργη, 2007)

Με βάση όλες αυτές τις θεωρίες μέσα περίπου του 19^{ου} αιώνα γεννήθηκε ο υπαρξισμός ως φιλοσοφικό ρεύμα, ο οποίος, όμως, ουσιαστικά εισήχθη τον 20^ο αιώνα. Η γέννησή του παρουσιάζεται σε μία εποχή, όπου εμφανή είναι πλέον τα δείγματα της παρουσίας ενδιαφέροντος για την κατανόηση της ανθρώπινης ύπαρξης και για τον

καθορισμό των βάσεων για τη γέννηση της υπαρξιακής φιλοσοφίας. Πολλές από τις θέσεις που υπερασπίζονται οι υπαρξιστές στις αναλύσεις τους προέρχονται σε γενικότερο πλαίσιο από την ευρύτερη φιλοσοφική παράδοση και στο πλαίσιο αυτό στην επόμενη υποενότητα παρουσιάζονται οι ιδιαίτερες θέσεις αυτού του φιλοσοφικού ρεύματος (Ρουσόπουλος, 2010)

1.1.2 Βασικές αρχές υπαρξισμού

Ο υπαρξισμός αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά φιλοσοφικά ρεύματα και πρωτοεμφανίστηκε τον 19^ο αιώνα, ενώ στηρίχτηκε ουσιαστικά στην αντίληψη ότι η φιλοσοφία δεν μπορεί να προσεγγιστεί ως μία θεωρητική ή αντικειμενική επιστήμη, καθώς η σύνδεσή της γίνεται με τη συγκεκριμένη και πραγματική ύπαρξη του ανθρώπου. Ο υπαρξισμός, αποτελεί σημαντική θεωρία φιλοσοφίας, με μεγαλύτερη επιρροή στην ηπειρωτική Ευρώπη από το 1930 έως τα μέσα του 20ού αιώνα, εστιάζοντας το ενδιαφέρον του στην ερμηνεία της ανθρώπινης ύπαρξης στον κόσμο, επισημαίνοντας τον συγκεκριμένο και προβληματικό της χαρακτήρα. Επίσης, ως επίκεντρο του ενδιαφέροντος του δεν παρουσιάζονται έννοιες, ιδέες ή πράγματα, αλλά σε γενικές γραμμές ο άνθρωπος ως ανεπανάληπτη και παράλληλα μοναδική ύπαρξη. Με βάση τον τρόπο που προσεγγίστηκε από τον Sartre, υποστηρίζεται ότι η ύπαρξη προηγείται ουσιαστικά της ουσίας, καθώς θεωρείται ότι ο άνθρωπος δεν παρουσιάζει έναν σκοπό ή μία ουσία που να του έχει δοθεί από τη φύση ή από τον Θεό. Επιπλέον, υποστηρίζεται ότι ο άνθρωπος υπάρχει ο καθένας ξεχωριστά, ενώ μέσα από τις δράσεις του αποφασίζει τι αλλά και ποιος είναι, καθορίζοντας με τον τρόπο αυτό ο ίδιος την ουσία του (Windelband & Heimssoeth, 1985).

Παράλληλα, θεωρείται ότι κάθε άνθρωπος διαθέτει ελεύθερη βούληση καθώς ο ίδιος είναι αυτός, ο οποίος αποφασίζει για την πορεία της ζωής ή τη μοίρα του, ανεξάρτητα από τους κοινωνικούς ή βιολογικούς παράγοντες, που μπορεί πολλές φορές να επηρεάσουν τις αποφάσεις του. Για τον Sartre, ο κάθε άνθρωπος είναι καταδικασμένος να είναι ελεύθερος, ενώ ταυτόχρονα κάθε άνθρωπος είναι οι ίδιες οι επιλογές του. Με βάση τον υπαρξισμό υποστηρίζεται ότι οι άνθρωποι είναι ριγμένοι στον κόσμο, χωρίς οι ίδιοι να το έχουν επιλέξει ή χωρίς να έχουν κάποιες οδηγίες. Επίσης, οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν πώς είναι σωστό για αυτούς να ζήσουν. Η ανθρώπινη ύπαρξη θεωρείται πάντα εξατομικευμένη και ιδιαίτερη, αποτελώντας με τον

τρόπο αυτό ύπαρξη σε μία ιστορικά καθορισμένη και συγκεκριμένη κατάσταση, μέσα από την οποία περιορίζονται ή τίθενται όροι στην επιλογή (Ρουσόπουλος, 2010).

Σύμφωνα με τις αντιλήψεις του Heidegger, ο άνθρωπος αποκαλείται *dasein*, δηλαδή θεωρείται ότι δεν υπάρχει απλά, αλλά αντίθετα ότι υπάρχει σε χρόνο και χώρο. Στο πλαίσιο αυτό ο άνθρωπος εντοπίζεται μέσα στον κόσμο και τον κατοικεί, ενώ αποτελεί τη μόνη ύπαρξη, η οποία έχει πλήρη συνείδηση της παρουσίας της στον κόσμο αλλά και συνείδηση ότι υπάρχει (Wittgenstein, 1977).

Ένα ζήτημα που εξετάζεται στο φιλοσοφικό ρεύμα του υπαρξισμού, μπορεί να θεωρηθεί η αναζήτηση ενός αυθεντικού τρόπου ζωής για κάθε άνθρωπο. Η έννοια της αυθεντικότητας στον υπαρξισμό αφορά ουσιαστικά το πόσο είμαστε σε επαφή γενικά με τη δική μας ύπαρξη ή το πόσο μπορούμε να χαθούμε μέσα στους άλλους. Ακόμα, θεωρείται ότι ο υπαρξισμός εμφανίζεται αντίθετος με οποιοδήποτε δόγμα που βλέπει τα ανθρώπινα όντα ως εκδήλωση μιας απόλυτης ή άπειρης ουσίας και, κατά συνέπεια, αντιτίθεται στις περισσότερες μορφές ιδεαλισμού. Παράλληλα, αντιτίθεται σε κάθε δόγμα που προσεγγίζει τους ανθρώπους ως κάποια δεδομένη και ταυτόχρονα πλήρη πραγματικότητα, η οποία είναι απαραίτητο να διακριθεί στα διάφορα στοιχεία της για να είναι γνωστή ή να μελετηθεί (Roberts, 2004). Κατά συνέπεια, με τον τρόπο αυτό αντιτίθεται σε οποιαδήποτε μορφή αντικειμενισμού ή επιστημονισμού, καθώς αυτές οι προσεγγίσεις επισημαίνουν τη σκληρή πραγματικότητα του εξωτερικού γεγονότος. Όμως, ο υπαρξισμός αντιτίθεται και σε οποιαδήποτε μορφή εξαναγκασμού, καθώς η ύπαρξη θεωρείται ότι αποτελείται από δυνατότητες μεταξύ των οποίων μπορεί να επιλέξει το άτομο και μέσω των οποίων μπορεί να προβάλλει τον εαυτό του. Σημαντική, όμως, μπορεί να θεωρηθεί και η αντίθεσή του σε οποιονδήποτε επιστημολογικό ιδεαλισμό, επειδή η ύπαρξη, η οποία σε σχέση με άλλα όντα, πάντα εκτείνεται πέρα από τον εαυτό του κάθε ανθρώπου, προς την ύπαρξη αυτών των οντοτήτων και για τον λόγο αυτό μπορεί να αποτελέσει υπέρβαση (Mikkonen, 2006).

Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στην στάση του ανθρώπου που έχει απέναντι στις απαιτήσεις και τους κανόνες της κοινωνίας, μέσα από την οποία ο άνθρωπος οδηγείται σε μία μη αυθεντική ζωή. Στο πλαίσιο αυτό η μη αυθεντική στάση αποτελεί την περισσότερο καθημερινή και συνηθισμένη στάση μας απέναντι στη ζωή, σε αντίθεση με την αυθεντική στάση. Ο άνθρωπος μπορεί να βιώσει την αυθεντικότητα σε πολύ λίγες στιγμές στη ζωή του και περισσότερο σε έντονες στιγμές συναισθηματικών

εμπειριών, δίνοντας έμφαση στην υπαρξιακή αγωνία και παράλληλα στην υπαρξιακή ενοχή. Σε τέτοιες περιπτώσεις εφικτή μπορεί να θεωρηθεί η συνειδητοποίηση για όλα όσα συμβαίνουν στη ζωή μας και καλούμαστε να αναλάβουμε την ευθύνη της ίδιας μας της ζωής με την απαιτούμενη ένταση και καθαρότητα (Roberts, 2004).

Κατά συνέπεια, κάθε άνθρωπος καλείται να αντιληφθεί ουσιαστικά την αληθινή ελευθερία που κατέχει από τη στιγμή που εμφανίστηκε στον κόσμο και έχει με τον τρόπο αυτό την ευθύνη για τις επιλογές του (Mikkonen, 2006).

Κατ' επέκταση είναι απαραίτητο να αποδεχτεί και την ευθύνη που έχει για τις επιλογές του, με αποτέλεσμα να καθίσταται κύριος του εαυτού αλλά και της ζωής του. Τα πιο σημαντικά θέματα, με τα οποία ασχολείται ο υπαρξισμός είναι τα εξής (Roberts, 2004) :

- αυθεντικότητα
- μοναξιά
- έλλειψη νοήματος
- θάνατος
- ευθύνη
- ελευθερία
- ανησυχία
- το παράλογο

Με βάση τα συγκεκριμένα στοιχεία, ο υπαρξισμός μπορεί να λάβει διαφορετικές και παράλληλα αρκετές αντιφατικές κατευθύνσεις. Μπορεί να επιμείνει στην υπέρβαση του Όντος ως προς την έννοια της ύπαρξης και, θεωρώντας ότι αυτή η υπέρβαση είναι η προέλευση ή το θεμέλιο της ύπαρξης, μπορεί να ενισχύσει τον θεϊκό του χαρακτήρα. Επιπλέον, μπορεί να υποστηριχτεί ότι η ανθρώπινη ύπαρξη, που παρουσιάζεται ως πρόβλημα, προβάλλεται με απόλυτη ελευθερία, δημιουργώντας με τον τρόπο αυτό τον εαυτό της, αναλαμβάνοντας έτσι τη λειτουργία του Θεού. Αναλύοντας αυτά τα δεδομένα μπορεί να κατανοηθεί ότι ο υπαρξισμός εμφανίζεται ως ριζοσπαστικός αθεϊσμός ή ότι μπορεί να εστιαστεί στο ύψος της ανθρώπινης ύπαρξης, δηλαδή στα όρια που είναι εγγενή στις δυνατότητες προβολής και επιλογής. Για τον λόγο αυτό ο υπαρξισμός μπορεί να παρουσιαστεί ως ανθρωπισμός (Stephens, 2008).

Από το 1940 και μετά, με τη διάχυση του υπαρξισμού στην ηπειρωτική Ευρώπη, οι κατευθύνσεις αυτού του φιλοσοφικού ρεύματος αναπτύχθηκαν σύμφωνα με την ποικιλομορφία των συμφερόντων στα οποία υποβλήθηκαν και αφορούν τις εξής παραμέτρους (Toth, 2004):

- το πολιτικό συμφέρον
- το ηθικό συμφέρον
- το μεταφυσικό ενδιαφέρον
- το θρησκευτικό ενδιαφέρον

Η συγκεκριμένη ποικιλομορφία βασίστηκε, τουλάχιστον σε ένα μεγάλο βαθμό στην ποικιλομορφία των πηγών, στις οποίες βασίζεται ο υπαρξισμός. Μια τέτοια πηγή μπορεί να θεωρηθεί ο υποκειμενισμός του θεολόγου του Αγίου Αυγουστίνου του 4ου-5ου αιώνα. Ειδικότερα, ο Αυγουστίνος παρότρυνε τους άλλους να μην υπερβούν τους εαυτούς τους στην αναζήτηση της αλήθειας, γιατί μέσα στους ίδιους είναι υπαρκτή η αλήθεια (Roberts, 2004). Μια άλλη σημαντική πηγή αποτελεί ο Ρομαντισμός του Γερμανού φιλόσοφου Friedrich Nietzsche του 19ου αιώνα, ο οποίος υπερέβαλε τη ζωή με τα πιο παράλογα και σε αρκετές περιπτώσεις σκληρά χαρακτηριστικά του και οδηγούσε με τον τρόπο αυτό στη δυνατότητα να υπερέχει το καθήκον του «ανώτερου ανθρώπου», που υπάρχει πέρα από το καλό και το κακό. Μία επιπλέον πηγή αποτελεί και ο μηδενισμός του Ρώσου συγγραφέα Dostoyevsky, ο οποίος, στα μυθιστορηματά του, υποστήριζε ότι τα ανθρώπινα όντα εμφανίζονται συνεχώς νικημένα ως αποτέλεσμα των επιλογών τους. Στη συνέχεια ως συνέπεια της ποικιλομορφίας τέτοιων πηγών, τα υπαρξιακά δόγματα έδιναν ιδιαίτερη έμφαση σε διάφορες πτυχές της ύπαρξης (Toth, 2004).

Πιο συγκεκριμένα επικεντρώνονται, πρώτα, στον προβληματικό χαρακτήρα της ανθρώπινης κατάστασης, μέσω της οποίας το άτομο έρχεται διαρκώς αντιμέτωπο με διάφορες δυνατότητες ή πολλές φορές και με διάφορες εναλλακτικές λύσεις, μεταξύ των οποίων μπορεί να επιλέξει και βάσει των οποίων μπορεί να προβάλει τις περισσότερες φορές τη ζωή του. Επίσης, τα συγκεκριμένα δόγματα επικεντρώνονται στα φαινόμενα αυτής της κατάστασης και ειδικά σε εκείνα που είναι αρνητικά ή δυσάρεστα, με πιο σημαντικά τα εξής (Κακολύρης, 2013) :

- παραλογισμός, ο οποίος δημιουργείται από την ταλάντευση ανάμεσα στο άπειρο και στις φιλοδοξίες αλλά και στο ύψος των δυνατοτήτων του
- η πλήξη από την επανάληψη των διαφόρων καταστάσεων
- εμφάνιση ενοχής στον περιορισμό των επιλογών αλλά και των ευθυνών, οι οποίες απορρέουν από τη λήψη τους
- η εμφάνιση δυσκολιών σε ανυπέρβλητες οριακές καταστάσεις
- ο φόβος της αποτυχίας ή του θανάτου
- η ανησυχία εξαιτίας της εξάρτησης του ανθρώπου από τις σχέσεις του με πράγματα αλλά και με άλλους ανθρώπους

Υποστηρίζεται παράλληλα ότι τα διάφορα δόγματα επικεντρώνονται στη διαθεσιμότητα που είναι εγγενής στην ύπαρξη και νοείται είτε ως προσωπική σχέση μεταξύ δύο ατόμων, είτε σε κάποιες περιπτώσεις ως απρόσωπη σχέση μεταξύ της ανώνυμης μάζας και του ατόμου, που στερείται ουσιαστικά αυθεντικής επικοινωνίας με άλλους. Επίσης, ο υπαρξισμός επικεντρώνεται στην οντολογία και πιο συγκεκριμένα σε κάποιο δόγμα της γενικής σημασίας του Είναι, το οποίο μπορεί να προσεγγιστεί με μία από τις παρακάτω πρακτικές (Mikkonen, 2006) :

- ανάλυση της χρονικής δομής της ύπαρξης
- ετυμολογίες των πιο κοινών λέξεων
- ορθολογική αποσαφήνιση της ύπαρξης
- κρυπτογράφηση ή αξιοποίηση διαφόρων συμβόλων
- ανάλυση της βασικής μορφής, με την οποία συμμορφώνονται όλες οι πτυχές της ύπαρξης
- υπαρξιακή ψυχανάλυση, που επιτυγχάνει να συνειδητοποιήσει το θεμελιώδες «έργο» στο οποίο συνίσταται η ύπαρξη.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει και η θεραπευτική αξία της υπαρξιακής ανάλυσης που επιτρέπει ουσιαστικά την απελευθέρωση της ανθρώπινης ύπαρξης από τις παραπλανήσεις ή τις υποτιμήσεις στις οποίες υπόκειται στην καθημερινή ζωή (Roberts, 2004).

Επίσης, πολλές φορές διευκολύνει την καθοδήγηση της ανθρώπινης ύπαρξης προς την αυθεντικότητά της και, κατά συνέπεια, προς μια σχέση που είναι θεμελιωμένη

στον εαυτό της, και με άλλους ανθρώπους, αλλά και με τον κόσμο και με τον Θεό (Κακολύρης, 2013).

Οι διάφορες μορφές υπαρξισμού μπορούν επίσης να διακριθούν σύμφωνα με τη γλώσσα, η οποία αποτελεί ένδειξη των πολιτιστικών παραδόσεων στις οποίες ανήκουν και που ερμηνεύει σε αρκετές περιπτώσεις τις διαφορές στην ορολογία μεταξύ διαφόρων συγγραφέων. Οι πιο σημαντικοί εκπρόσωποι του γερμανικού υπαρξισμού στον 20ο αιώνα μπορούν να θεωρηθούν οι Martin Heidegger και Karl Jaspers, ενώ εκπρόσωποι του γαλλικού υπαρξισμού ήταν ο Gabriel Marcel και ο Jean-Paul Sartre (Stephens, 2008). Επίσης, εκπρόσωπος της γαλλικής φαινομενολογίας θεωρείται ο Maurice Merleau-Ponty και του ισπανικού υπαρξισμού ο José Ortega y Gasset. Στη συνέχεια, εκπρόσωπος του ιταλικού υπαρξισμού είναι η Nicola Abbagnano και του ρωσικού υπαρξισμού ο Nikolai Berdyaev.

Παρόλα αυτά, υποστηρίζεται ότι οι γλωσσικές διαφορές δεν μπορούν να θεωρηθούν αξιοσημείωτες για τον προσδιορισμό των φιλοσοφικών σχέσεων μεταξύ όλων αυτών των εκπροσώπων του υπαρξισμού. Επειδή, όμως, αυτές οι διαφορές βασίζονται τις περισσότερες φορές στις σχέσεις του ατόμου με τα πράγματα και με άλλους ανθρώπους, η ύπαρξη μπορεί να θεωρηθεί ως μια ύπαρξη στον κόσμο, δηλαδή σε μια συγκεκριμένη και ιστορικά καθορισμένη κατάσταση που περιορίζει ή επιλέγει με τον τρόπο αυτό τις διάφορες προϋποθέσεις. Οι άνθρωποι επομένως εστιάζουν το ενδιαφέρον τους στην ανθρώπινη ύπαρξη, επειδή ορίζονται από το γεγονός ότι υπάρχουν, ή βρίσκονται στον κόσμο (Κακολύρης, 2013).

Αρκετοί είναι παράλληλα οι μελετητές, οι οποίοι αναδεικνύουν τη σχέση του υπαρξισμού με την τέχνη, την οποία την εμφανίζουν άρρηκτα συνδεδεμένη με την ανθρώπινη ύπαρξη, καθώς πολλοί καλλιτέχνες επιλέγουν να εκφράσουν μέσω της τέχνης τους όλες τις υπαρξιακές τους αναζητήσεις και αγωνίες. Δείγματα υπαρξισμού μπορούν να βρεθούν στους παρακάτω τομείς της τέχνη (Stephens, 2008) :

- μουσική
- ζωγραφική
- κινηματογράφος
- ποίηση

- λογοτεχνία

Σύμφωνα με τον υπαρξισμό, τονίζεται ότι :

- η ύπαρξη διακρίνεται πάντα για τον ατομικό και ιδιαίτερο χαρακτήρα της
- η ύπαρξη αποτελεί τη βάση για τη διερεύνηση της έννοιας του είναι
- η διερεύνηση της έννοιας του είναι εμφανίζει ποικίλες δυνατότητες, ανάμεσα στις οποίες ιδιαίτερη σημασία παρουσιάζει το ότι κάθε άνθρωπος πρέπει να κάνει μία επιλογή, για την οποία έχει εκείνος την ευθύνη.

Κατανοώντας τις ευρύτερες αντιλήψεις του φιλοσοφικού ρεύματος του υπαρξισμού, στην επόμενη ενότητα θα παρουσιαστούν οι αντιλήψεις των κυριότερων εκπροσώπων του, προκειμένου με τον τρόπο αυτό να κατανοηθούν οι πιο σημαντικές θέσεις του κινήματος του υπαρξισμού και των εκπροσώπων του.

1.2. Οι κυριότεροι εκπρόσωποι του υπαρξισμού

Ο υπαρξισμός αποτελεί, όπως ήδη επισημάνθηκε, έναν γενικό όρο για εκείνους τους φιλόσοφους που θεωρούν τη φύση της ανθρώπινης κατάστασης ως βασικό φιλοσοφικό πρόβλημα και συμμαρρίζονται την άποψη ότι αυτό το πρόβλημα μπορεί να αντιμετωπιστεί καλύτερα μέσω της οντολογίας. Οι φιλόσοφοι που θεωρούνται υπαρξιστές προέρχονται κυρίως από την Ευρώπη και δραστηριοποιούνται, κυρίως, τον 19ο και τον 20ο αιώνα. Το υπαρξιακό κίνημα αποτελεί πιθανώς το πιο γνωστό φιλοσοφικό κίνημα, επηρεάζοντας σε μεγάλο βαθμό τη φιλοσοφία, αλλά παράλληλα την ψυχολογική θεωρία και τις τέχνες (Stephens, 2008). Με βάση αυτά τα στοιχεία στη συνέχεια παρουσιάζονται πέντε (5) από τους πιο βασικούς υπαρξιακούς φιλοσόφους, οι οποίοι έχουν προσελκύσει το ενδιαφέρον αρκετών μελετητών.

1.2.1 Jean-Paul Sartre

Ένας από τους πιο σημαντικούς φιλοσόφους του 20^{ου} αιώνα θεωρείται ο Jean-Paul Sartre, ο οποίος παράλληλα υπήρξε και θεμελιωτής του υπαρξισμού, με

αποτέλεσμα να θεωρείται από τους περισσότερους ερευνητές ως η κεντρική μορφή του υπαρξισμού. Ο Jean-Paul Sartre, ο οποίος γεννήθηκε στη Γαλλία του 1905 ήταν πολιτικός, ακτιβιστής και λογοτέχνης. Επίσης, εκτός από τους κυριότερους εκπροσώπους της φαινομενολογίας και του φιλοσοφικού ρεύματος του υπαρξισμού θεωρείται παράλληλα και μεγάλος υποστηρικτής της πολιτικής θεωρίας του Μαρξισμού. Κατά τη διάρκεια της εφηβείας του, ήρθε σε επαφή μέσα από το δοκίμιο του Henri Bergson, «Time and Free Will: An Essay on the Immediate Data of Consciousness», με τον στοχασμό. Έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στο Παρίσι και το όνομα του συνδέθηκε κατά τη δεκαετία του 60' με το ρεύμα του υπαρξισμού στην Αμερική αλλά και στην Ευρώπη. Αρκετοί μελετητές επισημαίνουν ότι έγινε αρκετά διάσημος, επειδή δεν μπορούσε εύκολα το ευρύ κοινό να αντιληφθεί και παράλληλα να κατανοήσει τις αντιλήψεις και, επίσης, τις θεωρήσεις του Γάλλου φιλοσόφου. (Stewart, 1995)

Όλα τα κεντρικά θέματα του υπαρξισμού συγκεντρώνονται στο έργο του, ενώ ενδεχομένως με εξαίρεση τον Νίτσε, τα γραπτά του είναι τα ευρύτερα ανθολογικά. Αποτελεί ουσιαστικά το πρότυπο ενός δημόσιου διανοούμενου, γράφοντας εκατοντάδες σύντομα κείμενα για δημόσια διάδοση και τηρώντας ανεξάρτητες και συχνά αμφιλεγόμενες στάσεις σε μεγάλα πολιτικά γεγονότα. Τα γραπτά του που είναι σαφέστερα υπαρξιακά σε χαρακτήρα χρονολογούνται από την αρχή και τη μεσαία περίοδο της δραστηριοποίησης του Σαρτρ, και πιο συγκεκριμένα, κατά την περίοδο του 1930 και του 1940 (Gardner, 2009)

Από τη δεκαετία του 1950 και μετά, ο Σαρτρ στράφηκε προς μια φιλοσοφία, σκοπός της οποίας ήταν να κατανοήσει την πιθανότητα μιας πραγματικά επαναστατικής πολιτικής. Ο Γάλλος φιλόσοφος ασχολήθηκε, κατά κύριο λόγο, με το ρεύμα της φαινομενολογίας, με την ηθική, αλλά, επίσης, και με τη σύλληψη της ιδέας του εαυτού. Αυτά μπορούν να θεωρηθούν τα πιο σημαντικά κεφάλαια στην ιστορία της φιλοσοφίας του υπαρξισμού, επιδιώκοντας να μπορεί να κατανοηθεί όχι ο κόσμος πέρα από τον άνθρωπο αλλά ουσιαστικά η ανθρώπινη ύπαρξη. Αξιοποιώντας τις βασικές αρχές της φαινομενολογίας θεωρούσε ότι μπορούσε να εξηγηθεί σε οντολογικό επίπεδο τι είναι απαραίτητο για να θεωρηθεί ένας άνθρωπος. Τα πιο σημαντικά ερεθίσματά του για την οντολογία αυτή μπορούν να θεωρηθούν το αβάσιμο αλλά παράλληλα και η υπερβολική ελευθερία, που παρέχεται στον άνθρωπο κατά τη γέννηση του και την έλευσή του στον κόσμο (Stewart, 1995).

Με τα συγκεκριμένα ερεθίσματα μπορεί να ερμηνευθεί η δύστροπη ύπαρξη του ανθρώπου στον κόσμο. Σημαντική είναι η επιρροή του από τον γερμανικό υπαρξισμό, ενώ ενδιαφέρον παρουσιάζει η στροφή του στον μπολσεβικισμό. Παράλληλα ανήκει στους πρώτους φιλοσόφους, που υποστήριξαν έναν νέο ουμανισμό, χωρίς τη θεϊκή συμβολή και ύπαρξη. Επιπλέον πολλές από τις απόψεις και τις ιδέες του τις μοιράστηκε μέσα από θεατρικά έργα και μυθιστορήματα προσωπικής επιμέλειας (Gardner, 2009).

Ο Sartre αντιμετώπισε για πρώτη φορά τη φαινομενολογία και πιο συγκεκριμένα τις φιλοσοφικές ιδέες του Edmund Husserl στα τέλη της δεκαετίας του '20. Σύμφωνα με τον Σαρτρ, η συνείδηση δεν πρέπει να ταυτιστεί με ένα πράγμα, δηλαδή ένα είδος αποθετηρίου ιδεών και εικόνων πραγμάτων, καθώς η συνείδηση αποτελεί κατεύθυνση προς τα πράγματα. Η αντίληψη ότι η συνείδηση δεν έχει καμία αξία είναι ζωτικής σημασίας για τον Σαρτρ. Η συνείδηση πρέπει ουσιαστικά να χαρακτηρίζεται ως τίποτα, καθώς δεν αποτελεί πρώτα απ' όλα αυτό που έχει επίγνωση (Cox, 2006). Επίσης, θεωρεί ότι δεν είναι πράγμα και ταυτόχρονα δεν υπόκειται στους νόμους των πραγμάτων, επειδή δεν αποτελεί μέρος μιας αλυσίδας αιτιολογικών παραγόντων και η ταυτότητά της δεν μπορεί να θεωρηθεί παρόμοια με την αλυσίδα μιας ουσίας. Επιπλέον, ο Σαρτρ επηρεάστηκε σε μεγάλο βαθμό από τις επικρίσεις των Merleau-Ponty και de Beauvoir και σε αρκετές περιπτώσεις από την αυξανόμενη δέσμευσή του για την κολεκτιβιστική πολιτική και στο πλαίσιο αυτό εκπόνησε σε μεγάλο βαθμό την υπαρξιακή του περιγραφή των σχέσεων με τους άλλους. (Gardner, 2009).

Πιο συγκεκριμένα υποστηρίζει ότι τα έργα του μπορούν να υλοποιηθούν μόνο με τη συνεργασία άλλων, αλλά παρόλα αυτά η συγκεκριμένη συνεργασία προϋποθέτει την ελευθερία τους. Κατά συνέπεια, υποστηρίζει ότι, επιτρέποντας και καλλιεργώντας την ελευθερία των άλλων, αυτό είναι απαραίτητο να αποτελεί κεντρικό στοιχείο όλων των έργων του. Ο Σαρτρ δεσμεύεται λοιπόν ενάντια σε οποιαδήποτε οικονομική, κοινωνική και πολιτική, μορφή υποταγής. Επιπλέον, επισημαίνει ότι υπάρχει η δυνατότητα μιας μορφής κοινωνικής οργάνωσης και δράσης στην οποία κάθε άτομο έχει τη δυνατότητα ελεύθερης υλοποίησης ενός σχεδίου (Gardner, 2009).

Η τραγική απουσία νοήματος στον κόσμο έκανε τον Sartre να επιχειρήσει τη διερεύνηση μιας από τις περισσότερο αμφιλεγόμενες και αγωνιώδεις παραμέτρους του

υπαρξισμού, που αναφέρεται στην άφθονη ελευθερία, που διακρίνει τον άνθρωπο. Με βάση τον Sartre υποστηρίζεται ότι, καθώς δεν υπάρχει εκ των προτέρων κάποιος καθοριστικός οδηγός για να επιλεγεί ο τρόπος δραστηριοποίησης του ανθρώπου, είναι σαφές ότι οι ίδιοι οι άνθρωποι, ως ξεχωριστές οντότητες ο καθένας, αναγκάζονται ουσιαστικά να δημιουργήσουν τον δικό τους ηθικό κανόνα, όχι απλά για την επιβίωσή τους, αλλά για να βρεθεί το νόημα της ύπαρξής τους, πριν τον θάνατό τους. Όπως επισημαίνει ο Sartre, ο άνθρωπος είναι καταδικασμένος να είναι ελεύθερος. Δεν είναι αυτός που δημιουργεί τον εαυτό του, είναι, όμως, υπεύθυνος για τις πράξεις του και για το νόημα που θα δώσει στη ζωή του (Gardner, 2009). Παράλληλα, θεωρεί ότι ο άνθρωπος είναι ελεύθερος σε κάθε στάδιο της ζωής του, ενώ παράλληλα οι πράξεις που επιλέγονται συνειδητά από τον άνθρωπο, αποτελούν καθοριστικό παράγοντα για την ουσία τους. Παράλληλα, θεωρεί ότι η υπόσταση προηγείται από την ουσία, ενώ, επίσης, ο άνθρωπος με την ύπαρξή του και τις επιλογές του δίνει νόημα στη ζωή του και κανείς Θεός δεν έχει τη δυνατότητα να προσδώσει συγκεκριμένο σκοπό στην ανθρώπινη ύπαρξη. Μέσω της άρνησης της ύπαρξης του Θεού, θεωρεί ουσιαστικά ότι ο Θεός δεν μπορεί να υποδείξει στον άνθρωπο τη σωστή επιλογή και, κατά συνέπεια, ο άνθρωπος έχει την ευθύνη για τις πράξεις του. Στο πλαίσιο αυτό θεωρεί, όπως ήδη επισημάνθηκε, ότι η ύπαρξη προηγείται της ουσίας, με αποτέλεσμα, τέλος, αυτό που είμαστε να μην μπορεί να χαρακτηριστεί από τη δουλειά και τις σχέσεις, που αναπτύσσονται μεταξύ των ανθρώπων (Stewart, 1995)

1.2.2 Søren Kierkegaard

Ο Søren Kierkegaard ήταν φιλόσοφος, θρησκευτικός συγγραφέας, σατιριστής, ψυχολόγος, δημοσιογράφος, λογοτεχνικός κριτικός και γενικότερα θεωρείται ως ο πατέρας του υπαρξισμού. Το ότι γεννήθηκε στην Κοπεγχάγη από μια πλούσια οικογένεια του επέτρεψε να αφιερώσει τη ζωή του στις αναζητήσεις των πνευματικών του συμφερόντων καθώς και να απομακρυνθεί από τον καθημερινό άνθρωπο της εποχής του. Τα σημαντικότερα έργα του Kierkegaard έχουν γραφτεί με ψευδώνυμο. Το ζήτημα της ψευδωνυμίας έχει ερμηνευτεί με διαφορετικό τρόπο και πιο συγκεκριμένα ως λογοτεχνική συσκευή, ως προσωπικό παράδοξο ανάμεσα στην προσωπική ή στην υπαρξιακή αλήθεια και στη φιλοσοφική αλήθεια. Σημαντικό του θέμα θεωρείται η προσπάθεια να επισημανθεί η απόσταση μεταξύ των ανώνυμων και

λογικά παραγόμενων αληθειών με των λογικών και των προσωπικών αληθειών των υπαρχόντων ατόμων. Κάθε συγγραφέας με ψευδώνυμο αποτελεί ένα σύμβολο για ένα υπάρχον άτομο και μερικές φορές το όνομά του είναι το κλειδί για τα μυστήρια της ύπαρξής του (Pattison, 2005).

Ο Kierkegaard έχει συσχετιστεί ουσιαστικά με την έννοια της αλήθειας ως υποκειμενική ή προσωπική και το θέμα αυτό συνδέεται με τη σημαντική αντιπαράθεσή του με τη Δανική Εκκλησία και το ακαδημαϊκό περιβάλλον της εποχής του. Το έργο του Kierkegaard λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο μιας κοινωνίας που μειώνει την επικοινωνία με το θείο στην καθημερινή τήρηση της τελετουργικής πλευράς ενός θεσμοποιημένου χριστιανισμού. Ο Hegel αποτελεί για τον Kierkegaard τον βασικότερο εχθρό του, όχι μόνο λόγω του τι γράφει, αλλά και για το τι εκπροσωπεί. Ο Χέγκελ είναι ένοχος για τον Kierkegaard, επειδή μείωσε τη ζωντανή αλήθεια του χριστιανισμού σε άλλη μια στιγμή, η οποία αναγκαστικά θα ξεπεραστεί ουσιαστικά στη διαλεκτική ανάπτυξη του Πνεύματος (Pattison, 2005). Για τον Kierkegaard η αλήθεια του χριστιανισμού υποδηλώνει την πολύ παράδοξη πίστη: και, κατά συνέπεια, είναι δυνατό για το άτομο να ξεπεράσει οτιδήποτε θεωρεί ηθικό και παρόλα αυτά ή μάλλον λόγω αυτής της πράξης της ανυπακοής, θα τον αγαπήσει ο Θεός. Παράλληλα, για τον Kierkegaard η αναστολή του ορθολογισμού αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία του χριστιανισμού. Παράλληλα, ο χριστιανισμός αντιπροσωπεύει την προσπάθεια να προσφέρει κανείς τη ζωή του στην υπηρεσία του θείου, με αποτέλεσμα, ενώ ένας θεολόγος θα προσπαθήσει να υποστηρίξει την εγκυρότητα των θέσεων του υποστηρίζοντας τις αντιλήψεις του, ένας αληθινός χριστιανός θα προσπαθήσει να ζήσει τη ζωή του όπως την έζησε ο Ιησούς (Weston, 1994).

Με τον τρόπο αυτό προωθείται η συνέχιση της ελληνικής ιδέας της φιλοσοφίας ως τρόπου ζωής. Μετά τον Αριστοτέλη, ο Kierkegaard έρχεται τώρα να επαναπροσδιορίσει τον άνθρωπο ουσιαστικά ως παθιασμένο ζώο και αυτό που μετράει στον άνθρωπο είναι η ένταση των συναισθημάτων του και η προθυμία του να πιστέψει σε αυτό που δεν μπορεί να γίνει κατανοητό. Οι συγκεκριμένες αντιλήψεις του Kierkegaard θα διαδραματίσουν με τον τρόπο αυτό σημαντικό ρόλο για τους μετέπειτα υπαρξιστές και θα φέρουν στο φως τις αποτυχίες και τις αδυναμίες ενός υπερβολικά αισιόδοξου μοντέλου φιλοσοφίας, που δίνει έμφαση στην αλήθεια του ανθρώπου (Pattison, 2005).

1.2.3 Martin Heidegger

Ο Martin Heidegger άσκησε σημαντική επιρροή στη σύγχρονη σκέψη, ενώ παραμένει γνωστός για τη συμμετοχή του τη δεκαετία του 1930 με τον Εθνικό Σοσιαλισμό. Εκτός της ευρωπαϊκής φιλοσοφίας, ο Heidegger λαμβάνεται σοβαρά υπόψη περιστασιακά, με αποτέλεσμα μερικές φορές να γελοιοποιείται από κάποιους μελετητές. Το 1946, ο Jean Beaufret σε μια επιστολή προς τον Heidegger θέτει ποικίλες ερωτήσεις ως προς τη σχέση μεταξύ του ανθρωπισμού και των πρόσφατων εξελίξεων της υπαρξιακής φιλοσοφίας στη Γαλλία. Η απάντηση του Heidegger δίνεται μέσω μίας επιστολής το 1947 προς τον Beaufret, στην οποία αρνείται κάθε πιθανή σύνδεση της φιλοσοφίας του με τον υπαρξισμό του Σαρτρ. Όμως, σε γενικές γραμμές θεωρείται ότι ο Heidegger μπορεί να χαρακτηριστεί ως υπαρξιακός στοχαστής παρά τις διαφορές του από τον Sartre, καθώς συνδέεται με κάποιες βασικές υπαρξιακές ανησυχίες, οι οποίες αφορούν τα εξής θέματα (Watts, 2011) :

- πλήθος
- άγχος
- ύπαρξη

Το ενδιαφέρον όλων των υπαρξιστών εστιάζεται στην προσπάθεια να επιβεβαιωθεί η προτεραιότητα της ατομικής ύπαρξης και να επισημανθεί ότι η ανθρώπινη ύπαρξη πρέπει να διερευνηθεί με μεθόδους διαφορετικές από εκείνες των φυσικών επιστημών. Αυτό είναι επίσης ένα από τα βασικά ζητήματα του Heidegger, καθώς η ύπαρξη και ο χρόνος αποτελούν μια διερεύνηση της έννοιας της ύπαρξης, όπως αυτή εκδηλώνεται μέσω του ανθρώπου (Polt, 1999).

Ερευνώντας το ζήτημα της έννοιας της ύπαρξης, ανακαλύπτουμε ουσιαστικά ότι προκύπτει μόνο επειδή καθίσταται δυνατή από τον άνθρωπο που θέτει το ερώτημα. Ο Χάιντεγκερ επαναλαμβάνει ένα οικείο υπαρξιακό μοτίβο σχετικά με τη θέση της εμπειρίας, ενώ αντίθετα, ο Sartre ακολουθεί την παράδοση του Descartes και σε αυτήν την παράδοση παραμένει πιστός (Watts, 2011).

Από την πλευρά του Heidegger, η στρατηγική του Σαρτρ για επιβεβαίωση της προτεραιότητας της ύπαρξης έναντι της ουσίας είναι ένα υποπροϊόν της παράδοσης του αναγεννησιακού ανθρωπισμού που θέλει να διεκδικήσει με τον τρόπο αυτό τη σημασία

του ανθρώπου ως το υψηλότερο και πιο σημαντικό των πεπερασμένων όντων. Ο Sartre, ακολουθώντας τον Descartes, σκέφτεται τον άνθρωπο ως ουσία που παράγει ή υποστηρίζει οντότητες, ενώ αντίθετα ο Heidegger θεωρεί τον άνθρωπο ως παθητικό ον, που δέχεται το κάλεσμα του Είναι. Σε γενικές γραμμές ο Heidegger θεωρείται ένας πρωτότυπος στοχαστής. Το έργο του δεν ήταν τίποτα λιγότερο από την υπερνίκηση της δυτικής μεταφυσικής μέσω της δημιουργίας του ξεχασμένου θέματος της ύπαρξης. Επίσης, εστιάζει σε μια κριτική σε σχέση με τους παλιούς φιλόσοφους, αλλά ταυτόχρονα επηρεάζεται από αυτούς πολύ περισσότερο από ό, τι θα ήθελε να παραδεχτεί. Αυτό δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την πρωτοτυπία του, ενώ η σκέψη του λειτουργεί ως απάντηση στα πράγματα του παρελθόντος, και στοχεύει σε αυτό, που μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω αυτού του παρελθόντος (Safranski, 1999).

1.2.4 Friedrich Nietzsche

Ο Friedrich Nietzsche έχει συνδεθεί με μια σειρά από ιστορικά γεγονότα, φιλοσοφικές έννοιες και παράλληλα αρκετούς διαδεδομένους δημοφιλείς θρύλους, αλλά περισσότερο από όλα κατάφερε κάπως να συνδέσει το όνομά του με την αναταραχή μιας κρίσης. Για λίγο η κρίση αυτή συνδέθηκε με τα γεγονότα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ενώ η εκμετάλλευση της διδασκαλίας του από τους ιδεολόγους του Ναζισμού, αν και εντελώς λανθασμένα, είχε αναμφισβήτητα την πηγή της στον αριστοκρατικό ριζοσπαστισμό του Nietzsche. Γενικότερα, η κρίση αναφέρεται στην προοπτική ενός μέλλοντος που δεν έχει κανένα νόημα. Αυτό είναι ένα κοινό θέμα, με το οποίο ασχολούνται όλοι οι υπαρξιστές. Η προοπτική των χιλιετιών του μηδενισμού εγκαινιάζει για τον Nietzsche την εποχή στην οποία ο ίδιος ο άνθρωπος, για πρώτη φορά στην ιστορία του, καλείται να δώσει νόημα τόσο στην ύπαρξή του όσο και στην ύπαρξη του κόσμου (Safranski, 2002).

Αυτό είναι ένα γεγονός ιδιαίτερα σημαντικό, καθώς από τώρα και στο εξής δεν υπάρχουν ούτε οδηγίες που πρέπει να ακολουθηθούν, ούτε σωστές απαντήσεις, αλλά μόνο πειράματα που πρέπει να διεξαχθούν με άγνωστα, όμως, αποτελέσματα. Πολλοί υπαρξιστές, στην προσπάθειά τους να διαφοροποιήσουν την αξία της ατομικής ύπαρξης από τα διάφορα αλλοτριωτικά αποτελέσματα των μαζών, δημιούργησαν μια περίεργη σχέση με την αξία του καθημερινού ανθρώπου (Burnham, 2007).

Ο Nietzsche πίστευε ότι οι άνδρες στην κοινωνία είναι διαιρεμένοι και ταξινομημένοι ανάλογα με την προθυμία και την ικανότητά τους να συμμετέχουν σε μια ζωή πνευματικής και πολιτιστικής μεταμόρφωσης. Σίγουρα δεν επιθυμούν όλοι, αυτή η συμμετοχή και η καταδίκη του Nietzsche για όσους δεν θέλουν να αμφισβητήσουν τις θεμελιώδεις πεποιθήσεις τους να είναι σκληρή, αλλά παρόλα αυτά θα ήταν λάθος να υποστηριχτεί ότι ο Nietzsche πίστευε ότι η παρουσία τους ήταν απαράδεκτη. Σε διάφορους αφορισμούς επισημαίνει τη σημασία του κοινού ως απαραίτητη προϋπόθεση τόσο για την ανάπτυξη όσο και για την αξία του εξαιρετικού. Ωστόσο, πρέπει να διευκρινιστεί ότι δεν υπάρχουν φιλόσοφοι χωρίς προϋποθέσεις και ότι η επιμονή του Nietzsche στην αξία των εξαιρετικών σηματοδοτεί τη δική του αρχή και τη δική του κατανόηση της αποστολής της σκέψης (Safranski, 2002).

Παρά την αμφίβολη πολιτική που προκάλεσε η κρίση του νοήματος, η ίδια η κρίση είναι μόνο αποτέλεσμα μετά από μια μεγαλύτερη και βαθύτερη πρόκληση που αναγνωρίζει και χαρακτηρίζει το έργο του Nietzsche. Για τον Nietzsche η κρίση του νοήματος συνδέεται άρρηκτα με την κρίση της θρησκευτικής συνείδησης στη Δύση. Ενώ για τον Kierkegaard το πρόβλημα της σημασίας επρόκειτο να επιλυθεί μέσω της σχέσης του ατόμου με το Θείο, για τον Nietzsche, ο οποίος θεωρείται μαχητικά αντιχριστιανικός, το πρόβλημα της σημασίας καθίσταται δυνατό λόγω της απώλειας του Θείου. Όπως εξηγεί στη Γενεαλογία της Ηθικής, μόνο μετά την καλλιέργεια της αλήθειας ως αξία από τον ιερέα, η αλήθεια αμφισβητεί τη δική της αξία και λειτουργία. Αυτό που ανακαλύπτει η αλήθεια είναι ότι στο έδαφος κάθε αλήθειας σημαντική θεωρείται μια αναμφισβήτητη πίστη στην αξία της αλήθειας. Ο χριστιανισμός χάνει τη σημασία του, όταν πιέζεται να πει την αλήθεια για τον εαυτό του, όταν αποκαλύπτονται οι ψευδαισθήσεις των παλαιών ιδανικών. Αυτό που αποκαλείται ουσιαστικά ο θάνατος του Θεού, είναι επίσης η απώλεια της αλήθειας και αυτό αποτελεί ένα γεγονός τεράστιων συνεπειών για το μέλλον (Burnham, 2007).

Ο αθεϊσμός του Nietzsche δεν έχει καμία σχέση με τον αφελή αθεϊσμό άλλων υπαρξιστών φιλοσόφων, οι οποίοι βιάζονται να επιβεβαιώσουν την ελευθερία τους, με τρόπο που η μικροσκοπική τους προσωπικότητα θα μπορούσε να γεμίσει τον τεράστιο κενό χώρο που άφησε η απουσία του Θεού. Ο Nietzsche δεν είναι αφελής και επειδή δεν είναι αφελής είναι μάλλον απαισιόδοξος. Αυτό που πραγματικά αναγγέλλει ο

θάνατος του Θεού είναι ο θάνατος του ανθρώπου, όπως τον γνωρίζουμε (Ansell-Pearson, 1994).

Ο Nietzsche, εξαιτίας της στενής γνωριμίας του με τους αρχαίους συγγραφείς, επέδειξε ευαισθησία σε μια εντελώς διαφορετική κατανόηση της φιλοσοφικής σκέψης από αυτήν των συγχρόνων του. Για τους Έλληνες, η φιλοσοφική έρευνα πραγματοποιείται στο πλαίσιο μιας συγκεκριμένης επιλογής ζωής. Το φιλοσοφικό κέρδος είναι το αποτέλεσμα ενός συγκεκριμένου τρόπου ζωής και η απόπειρα δικαιολόγησης αυτής της ζωής. Πρέπει παράλληλα να κατανοηθεί η σχέση του Nietzsche με τη φιλοσοφία σε αυτό το πλαίσιο όχι μόνο επειδή απεικονίζει έναν διαφορετικό προβληματισμό, αλλά επειδή δείχνει έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο φιλοσοφίας. Οι φιλοσοφικές έννοιες είναι πολύτιμες στο βαθμό που εξυπηρετούν μια ακμάζουσα ζωή και δεν μπορούν να λειτουργήσουν ως ακαδημαϊκές ασκήσεις. Σύμφωνα με το νέο μοντέλο της φιλοσοφίας, τα παλιά μεταφυσικά και ηθικά ζητήματα θα αντικατασταθούν από νέα ερωτήματα που αφορούν την ιστορία, τη γενεαλογία και τις περιβαλλοντικές συνθήκες (Burnham, 2007).

Με βάση τον Nietzsche, ακολουθώντας την παράδοση του Spinoza, η μετακίνηση από την υπέρβαση στην ανοχή περνά μέσω της αποκατάστασης του σώματος, ενώ παράλληλα υποστηρίζει ότι η νέα άμεση φιλοσοφία απαιτεί απαραίτητα μια νέα ηθική. Ο Νίτσε είναι πρωτίστως φιλόσοφος της ηθικής, αλλά η ηθική εδώ αναφέρεται στην πιθανή αιτιολόγηση ενός τρόπου ζωής, ο οποίος τρόπος ζωής δικαιολογεί με τη σειρά του την ανθρώπινη ύπαρξη στη γη. Για τον Nietzsche, η ηθική δεν αναφέρεται σε ηθικούς κώδικες και παράλληλα σε ηθικές οδηγίες για το πώς να ζήσει ο άνθρωπος τη ζωή του. Η ηθική, την οποία ο Nietzsche απορρίπτει, αναφέρεται στην εμμονική ανάγκη του ανθρώπου να διατηρήσει το δικό του είδος και να θεωρήσει το είδος του ως υψηλότερο από τα άλλα ζώα. Κατά συνέπεια, η ηθική είναι αλαζονική, ενώ, τέλος, η ηθική του Nietzsche είναι μια ηθική σεμνότητας (Burnham & Jesinghausen, 2010).

1.2.5 Albert Camus

Ο Albert Camus ήταν Γάλλος διανοούμενος, συγγραφέας και δημοσιογράφος. Το πολύπλευρο έργο του, αλλά παράλληλα και η αμφιλεγόμενη σχέση του τόσο με τη

φιλοσοφία όσο και με τον υπαρξισμό, κάνει κάθε προσπάθεια κατάταξής του μια μάλλον επικίνδυνη διαδικασία. Αποδέκτης του Βραβείου Νόμπελ Λογοτεχνίας του 1957 κυρίως για τα μυθιστορήματά του, είναι επίσης γνωστός ως φιλόσοφος λόγω του μη λογοτεχνικού του έργου και της σχέσης του με τον Jean-Paul Sartre. Όμως, ο ίδιος δηλώνει ότι αυτό που τον ενδιαφέρει περισσότερο είναι πώς πρέπει να συμπεριφερόμαστε, και πιο συγκεκριμένα, πώς να συμπεριφερόμαστε όταν κάποιος δεν πιστεύει στον Θεό ή τον λόγο (Todd, 1998).

Με τον τρόπο αυτό υποδεικνύει μάλλον μια βαθιά ένταση στο ρεύμα της σκέψης όλων των στοχαστών που σχετίζονται με τον υπαρξισμό. Ο Camus δίνει έμφαση στη λεγόμενη φιλοσοφία του παράλογου, η οποία σκοπεύει να θέσει όρια στις παραδοχές της δυτικής λογικής. Ο λόγος είναι παράλογος στο ότι πιστεύει ότι μπορεί να εξηγήσει το σύνολο της ανθρώπινης εμπειρίας, ενώ είναι ακριβώς η αδυναμία του για εξήγηση που δημιουργεί την εικόνα μιας στιγμής πτώσης. Παράλληλα, η αλήθεια του θέματος είναι ότι η απόρριψη του υπαρξισμού από τον Camus στρέφεται περισσότερο προς την αντίληψη του Sartre, αντί για απόρριψη των κύριων προβλημάτων που αντιμετώπισαν οι υπαρξιακοί στοχαστές. Ιδιαίτερα, ο Camus ανησυχούσε ότι η θεοποίηση της ιστορίας του Sartre θα εμφανιζόταν ασυμβίβαστη με την επιβεβαίωση της προσωπικής ελευθερίας. Επίσης, κατηγορεί τον Hegel ότι μειώνει τον άνθρωπο στην ιστορία και αρνείται έτσι στον άνθρωπο τη δυνατότητα να δημιουργήσει τη δική του ιστορία, δηλαδή να επιβεβαιώνει την ελευθερία του (Sherman, 2009).

Σε γενικές γραμμές φιλοσοφικά, ο Camus είναι γνωστός για τη σύλληψη του παράλογου, το οποίο δεν είναι μηδενισμός. Για τον Camus η αποδοχή του παράλογου δεν οδηγεί σε μηδενισμό ή σε αδράνεια, αλλά μάλλον στο αντίθετό τους: στη δράση και τη συμμετοχή. Η έννοια του παράλογου σηματοδοτεί, κατά συνέπεια, τον χώρο που ανοίγει μεταξύ, αφενός, της ανάγκης του ανθρώπου για κατανόηση και, αφετέρου, της παράλογης σιωπής του κόσμου. Σε έναν κόσμο χωρίς Θεό, αιώνιες αλήθειες ή οποιαδήποτε άλλη καθοδηγητική αρχή εστιάζουν το ενδιαφέρον τους στο πώς μπορεί ο άνθρωπος να φέρει την ευθύνη μιας δραστηριότητας που δίνει νόημα. Το να κρίνει κανείς αν η ζωή αξίζει ή δεν αξίζει να τη ζεις ισοδυναμεί με απάντηση στο θεμελιώδες ερώτημα της φιλοσοφίας. Επιπλέον, για τον Camus μια απάντηση στο πρόβλημα της σημασίας θα ήταν η επιβεβαίωση ότι το παράλογο έχει κυριαρχήσει στην εσωτερική ζωή του ανθρώπου (Foley, 2009).

Αυτό θα σήμαινε ότι ο άνθρωπος δεν είναι πλέον ένα ζώο που ακολουθεί τις απαντήσεις, σύμφωνα με κάποια εσωτερική κίνηση που τον οδηγεί να ενεργήσει προκειμένου να προικίσει τον κόσμο με νόημα, ενώ στο τέλος πρέπει να κρατήσει το παράλογο ζωντανό (Foley, 2009).

Παράλληλα, ο Camus συνεχίζει να εξετάζει τις ιστορικές εκδηλώσεις της εξέγερσης, εστιάζοντας το ενδιαφέρον σε αυτή της Γαλλικής Επανάστασης. Ο Camus υποστηρίζει ότι η επανάσταση κατέληξε στη θέση των υπερβατικών αξιών που προσπάθησε να καταργήσει. Μια πανίσχυρη έννοια της δικαιοσύνης τώρα αντικαθίσταται από τον Θεό. Ο Camus φοβάται σε γενικές γραμμές ότι όλες οι επαναστάσεις τελειώνουν με την αποκατάσταση του κράτους (Sherman, 2009).

Επιπλέον, οδηγείται να εξετάσει τη μαρξιστική άποψη της ιστορίας ως πιθανή απάντηση στις αποτυχημένες προσπάθειες εγκαθίδρυσης ενός πραγματικού επαναστατικού καθεστώτος. Ο Camus εξετάζει τις ομοιότητες μεταξύ της χριστιανικής και της μαρξιστικής αντίληψης της ιστορίας, δίνοντας έμφαση στην αστική ανησυχία για την πρόοδο. Στο όνομα του μέλλοντος όλα μπορούν να δικαιολογηθούν, ενώ η ιστορία λειτουργεί ως η γραμμική πρόοδος από ένα σύνολο που ξεκινά σε ένα οριστικό τέλος. Στη συνέχεια, ο Camus ερμηνεύει αυτήν την μελλοντική κοινωνία χωρίς τάξη ως το τέλος της ιστορίας, υποδηλώνοντας ότι, όταν παύσουν όλες οι αντιφάσεις, τότε η ίδια η ιστορία θα τελειώσει. Αυτό το θεωρεί ο Camus, ουσιαστικά μηδενιστικό, με αποτέλεσμα να θεωρείται ότι η ιστορία, στην πραγματικότητα, αποδέχεται ότι σημαίνει ότι η δημιουργία δεν είναι πλέον δυνατή. Επειδή οι ιστορικές επαναστάσεις είναι ως επί το πλείστον μηδενιστικά κινήματα, ο Camus προτείνει ότι η απόλυτη παραγωγή των αξιών της επανάστασης οδηγεί αναγκαστικά στην άρνησή τους. Αντίθετα, μια σχετική αντίληψη αυτών των αξιών θα είναι σε θέση να διατηρήσει μια κοινότητα ελεύθερων ατόμων που δεν έχουν ξεχάσει ότι κάθε ιστορική εξέγερση έχει ξεκινήσει επιβεβαιώνοντας μια πρωτότυπη αξία, στην οποία μπορεί να βασιστεί, τέλος, κάθε άλλη αξία (Todd, 1998).

Κεφάλαιο 2. Δημιουργία Βάσης Δεδομένων

Ο στόχος αυτού του κεφαλαίου είναι να περιγράψουμε τον τρόπο με τον οποίο δημιουργήθηκε η βάση, ώστε να μπορέσουμε στην συνέχεια να εισάγουμε στοιχεία στους πίνακες. Συγκεκριμένα θα δούμε με ποιον τρόπο δημιουργήθηκαν φόρμες στο περιβάλλον της MS Access.

Το RDBMS σημαίνει Σύστημα Διαχείρισης Βάσεων Δεδομένων. Το RDBMS είναι η βάση για SQL και για όλα τα σύγχρονα συστήματα βάσεων δεδομένων όπως MS SQL Server, IBM DB2, Oracle, MySQL και Microsoft Access. Ένα σχεσιακό σύστημα διαχείρισης βάσεων δεδομένων (RDBMS) είναι ένα σύστημα διαχείρισης βάσεων δεδομένων (DBMS) που βασίζεται στο σχεσιακό μοντέλο όπως εισήχθη από τον E. F. Codd (Γιάτας κ.ά. 2017)

Ένα σχεσιακό σύστημα διαχείρισης βάσεων δεδομένων (RDBMS) είναι μια συλλογή προγραμμάτων και δυνατοτήτων που επιτρέπουν σε άτομα να δημιουργούν, να ενημερώνουν, να διαχειρίζονται και να αλληλοεπιδρούν με άλλο τρόπο με μια σχεσιακή βάση δεδομένων. Τα RDBMSes αποθηκεύουν δεδομένα με τη μορφή πινάκων, με τα περισσότερα εμπορικά συστήματα σχεσιακής διαχείρισης βάσεων δεδομένων να χρησιμοποιούν τη Δομημένη Γλώσσα Ερωτήσεων (SQL) για πρόσβαση στη βάση δεδομένων. Ωστόσο, επειδή η SQL εφευρέθηκε μετά την αρχική ανάπτυξη του σχεσιακού μοντέλου, δεν είναι απαραίτητη για χρήση του RDBMS. Παρέχει μια αξιόπιστη μέθοδο αποθήκευσης και ανάκτησης μεγάλων ποσοτήτων δεδομένων, ενώ προσφέρει έναν συνδυασμό απόδοσης συστήματος και ευκολίας εφαρμογής.

2.1 Βασικά στοιχεία βάσης δεδομένων

Πίνακας

Τα δεδομένα σε ένα RDBMS αποθηκεύονται σε αντικείμενα βάσης δεδομένων που ονομάζονται πίνακες. Ο πίνακας είναι βασικά μια συλλογή σχετικών καταχωρίσεων δεδομένων και αποτελείται από πολλές στήλες και σειρές.

Πεδίο

Κάθε πίνακας χωρίζεται σε μικρότερες οντότητες που ονομάζονται πεδία. Τα πεδία σε έναν πίνακα ΠΕΛΑΤΩΝ ενδέχεται να αποτελούνται από δεδομένα όπως, ΟΝΟΜΑ, ΗΛΙΚΙΑ, ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ. Ένα πεδίο είναι μια μεμονωμένη οντότητα σε έναν πίνακα που έχει σχεδιαστεί για να διατηρεί συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με κάθε εγγραφή του πίνακα.

Εγγραφή ή μια σειρά

Μια εγγραφή καλείται επίσης ως σειρά δεδομένων και είναι κάθε μεμονωμένη καταχώριση που υπάρχει σε έναν πίνακα. Για παράδειγμα, υπάρχουν 7 εγγραφές στον παραπάνω πίνακα ΠΕΛΑΤΩΝ. Μια εγγραφή είναι μια οριζόντια οντότητα σε έναν πίνακα.

Στήλη

Μια στήλη είναι μια κάθετη οντότητα σε έναν πίνακα που αποτελείται από μια συλλογή πεδίων με συγκεκριμένες πληροφορίες. Για παράδειγμα, μια στήλη στον πίνακα ΠΕΛΑΤΕΣ είναι ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ, η οποία αντιπροσωπεύει την περιγραφή τοποθεσίας. Κάθε στήλη έχει το δικό της τύπο δεδομένων ο οποίος μπορεί να είναι κείμενο χαρακτήρων, ακέραιος αριθμός, αριθμός κινητής υποδιαστολής, ημερομηνία ή ώρα, κα.

Τιμή NULL

Η τιμή NULL σε έναν πίνακα είναι μια τιμή σε ένα πεδίο που φαίνεται κενό, πράγμα που σημαίνει ότι ένα πεδίο με τιμή NULL είναι ένα πεδίο χωρίς τιμή. Είναι πολύ σημαντικό να κατανοήσουμε ότι μια τιμή NULL είναι διαφορετική από μια τιμή μηδέν ή ένα πεδίο που περιέχει κενά. Ένα πεδίο με τιμή NULL είναι αυτό που έχει μείνει κενό κατά τη δημιουργία μιας εγγραφής.

Περιορισμοί

Περιορισμοί είναι οι κανόνες που επιβάλλονται σε στήλες δεδομένων σε έναν πίνακα. Αυτά χρησιμοποιούνται για τον περιορισμό του τύπου δεδομένων που μπορούν να μεταφερθούν σε έναν πίνακα. Αυτό διασφαλίζει την ακρίβεια και την αξιοπιστία των δεδομένων στη βάση δεδομένων. Οι περιορισμοί μπορούν να είναι είτε επίπεδο στήλης

είτε επίπεδο πίνακα. Οι περιορισμοί επιπέδου στήλης εφαρμόζονται μόνο σε μία στήλη ενώ οι περιορισμοί επιπέδου πίνακα εφαρμόζονται σε ολόκληρο τον πίνακα.

Ακολουθούν ορισμένοι από τους πιο συχνά χρησιμοποιούμενους περιορισμούς που διατίθενται στο SQL:

- NOT NULL Constraint - Εξασφαλίζει ότι μια στήλη δεν μπορεί να έχει τιμή NULL.
- DEFAULT Constraint - Παρέχει μια προεπιλεγμένη τιμή για μια στήλη όταν δεν έχει καθοριστεί καμία.
- UNIQUE Constraint- Διασφαλίζει ότι όλες οι τιμές σε μια στήλη είναι διαφορετικές.
- PRIMARY Key - Προσδιορίζει μοναδικά κάθε σειρά / εγγραφή σε έναν πίνακα βάσης δεδομένων.
- FOREIGN Key - Προσδιορίζει μοναδικά μια σειρά / εγγραφή σε οποιονδήποτε άλλο πίνακα βάσης δεδομένων.
- CHECK Constraint - Ο περιορισμός CHECK διασφαλίζει ότι όλες οι τιμές σε μια στήλη πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις.
- INDEX - Χρησιμοποιείται για τη δημιουργία και ανάκτηση δεδομένων από τη βάση δεδομένων πολύ γρήγορα.

Ακεραιότητα δεδομένων

Οι ακόλουθες κατηγορίες ακεραιότητας δεδομένων υπάρχουν σε κάθε RDBMS:

- Ακεραιότητα οντότητας (Entity Integrity) - Δεν υπάρχουν διπλές σειρές σε έναν πίνακα.
- Ακεραιότητα τομέα (Domain Integrity) - Επιβάλλει έγκυρες καταχωρήσεις για μια δεδομένη στήλη περιορίζοντας τον τύπο, τη μορφή ή το εύρος τιμών.
- Ακεραιότητα αναφοράς (Referential Integrity) - Οι γραμμές δεν μπορούν να διαγραφούν, όταν χρησιμοποιούνται από άλλες εγγραφές.
- Ακεραιότητα καθοριζόμενη από τον χρήστη (User-defined Integrity) - Επιβάλλει συγκεκριμένους επιχειρηματικούς κανόνες που δεν εμπίπτουν στην ακεραιότητα οντότητας, τομέα ή αναφοράς.

Ομαλοποίηση βάσης δεδομένων

Η ομαλοποίηση βάσης δεδομένων είναι η διαδικασία αποτελεσματικής οργάνωσης δεδομένων σε μια βάση δεδομένων. Υπάρχουν δύο λόγοι για αυτή τη διαδικασία ομαλοποίησης:

- Εξάλειψη περιττών δεδομένων, για παράδειγμα, αποθήκευση των ίδιων δεδομένων σε περισσότερους από έναν πίνακες.
- Η διασφάλιση των εξαρτήσεων μεταξύ των δεδομένων

Και οι δύο αυτοί λόγοι είναι άξιοι στόχοι καθώς μειώνουν το χώρο που καταναλώνει μια βάση δεδομένων και διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα αποθηκεύονται λογικά. Η κανονικοποίηση αποτελείται από μια σειρά οδηγιών που βοηθούν να δημιουργηθεί μια καλή δομή βάσης δεδομένων.

Οι οδηγίες κανονικοποίησης χωρίζονται σε κανονικές μορφές. Σκεφτείτε μια φόρμα ως τη μορφή ή τον τρόπο με τον οποίο σχεδιάζεται μια δομή βάσης δεδομένων. Στόχος των κανονικών μορφών είναι η οργάνωση της δομής της βάσης δεδομένων, έτσι ώστε να συμμορφώνεται με τους κανόνες της πρώτης κανονικής φόρμας, στη συνέχεια της δεύτερης κανονικής φόρμας και τέλος της τρίτης κανονικής φόρμας.

Είναι επιλογή του χρήστη αν θα προχωρήσει στην τέταρτη κανονική φόρμα, στην πέμπτη κανονική φόρμα και ούτω καθεξής. Συνήθως η τρίτη κανονική φόρμα είναι περισσότερο από αρκετή. (Γιάτας κ.ά. 2017).

2.2 Βασικά στοιχεία της βάσης για την εργασία

Πριν ξεκινήσει η δημιουργία της βάσης είναι απαραίτητη η επιλογή των πινάκων που θα χρησιμοποιήσουμε. Από τη στιγμή που στόχος της εργασίας είναι η ανάπτυξη σε RDBMS θεματικού χάρτη (topic map) φιλοσόφων με βάση δημοσιευμένες μελέτες τους άμεσα ή έμμεσα σχετικών με το θέμα (topic): «υπαρξισμός», γνωρίζουμε ότι πρέπει να υπάρχουν πίνακες για όλα τα κομμάτια που αναφέρονται παραπάνω. Ο πρώτος πίνακας (Εικόνα 1) που δημιουργήθηκε ήταν οι φιλόσοφοι (Philosophers) καθώς δικές τους δημοσιεύσεις μας ενδιαφέρει να βρούμε.

Τα πεδία αυτού του πίνακα που δημιουργήθηκαν ήταν τα παρακάτω:

	Field Name	Data Type
	ID	AutoNumber
	FirstName	Short Text
	LastName	Short Text
	DateofBirth	Date/Time
	DateofDeath	Date/Time
	Nationality	Short Text
	Gender	Short Text

Εικόνα 1: Πίνακας Philosophers

Αρχικά, στο ID υπάρχει αυτόματη αρίθμηση κάθε φορά που εισάγεται ένας φιλόσοφος και αυτό αποτελεί και το κλειδί του πίνακα καθώς αυτό το στοιχείο είναι μοναδικό για κάθε φιλόσοφο. Το στοιχείο αυτό δεν μπαίνει από τον χρήστη αλλά γίνεται αυτόματη ανάθεση. Έτσι δεν μπορούν να υπάρξουν εγγραφές στον πίνακα με το ίδιο ID. Εκτός από το ID, τα πεδία που χρησιμοποιήθηκαν ήταν το Όνομα του φιλόσοφου (FirstName), το επώνυμο του (LastName), η ημερομηνία γέννησης (DateofBirth), η ημερομηνία θανάτου (DateofDeath), η εθνικότητα (Nationality) και το φύλο του (Gender). Δίπλα σε κάθε όνομα πεδίου βλέπουμε και το τύπο των δεδομένων που μπορούν να αποθηκευτούν σε αυτό. Συγκεκριμένα στο Όνομα του φιλοσόφου (FirstName) γίνεται εισαγωγή ενός σύντομου κειμένου κάποιων χαρακτήρων. Παρόμοια εισαγωγή έχουμε και στο Επώνυμο του φιλοσόφου (LastName). Το επόμενο στοιχείο του πίνακα είναι η ημερομηνία γέννησης (DateofBirth). Σε αυτό το κομμάτι μπορεί κάποιος να εισάγει μόνο κάτι σε μορφή ημερομηνίας καθώς αν προσπαθήσει να εισάγει κάποιο κείμενο δεν θα του επιτραπεί. Αυτό μας βοηθάει στο να υπάρχει μια εγκυρότητα στις εγγραφές του πίνακα έτσι ώστε να μην μπορεί να βάλει κάποιος σαν ημερομηνία το Τρίτη. Με τον ίδιο τρόπο και με ίδιο τύπο δεδομένων εισάγεται και η ημερομηνία θανάτου (DateofDeath). Το επόμενο στοιχείο που εισάγεται είναι η εθνικότητα (Nationality). Ο τύπος αυτού του πεδίου είναι ένα σύντομο κείμενο που μπορεί να εισάγει ο χρήστης. Τέλος, από τον χρήστη ζητείται η εισαγωγή του φύλου (Gender) του φιλόσοφου, όπου η εισαγωγή γίνεται σαν σύντομο κείμενο.

Αφού δημιουργήθηκε ο πίνακας με τους φιλοσόφους (Εικόνα 1) και με βάση τα ζητούμενα της βάσης, χρειάστηκε να δημιουργηθεί και ο πίνακας με τα έργα (Works) των φιλοσόφων (Εικόνα 2). Τα πεδία αυτού του πίνακα μαζί με τους τύπους δεδομένων φαίνονται στην παρακάτω εικόνα.

	Field Name	Data Type
	ID	AutoNumber
	Title	Short Text
	PublicationYear	Number
	AuthorID	Number

Εικόνα 2: Πίνακας Works

Και σε αυτόν τον πίνακα το κλειδί είναι το ID και έπειτα ακολουθούν τρία πεδία για τον τίτλο (Title), το έτος δημοσίευσης (PublicationYear) αλλά και το ID του συγγραφέα (AuthorID). Όπως και στον προηγούμενο, έχουμε σαν κλειδί το ID και η τιμή που παίρνει είναι αυτόματα από το σύστημα. Μετά ακολουθεί ο τίτλος του έργου (Title). Σε αυτό το πεδίο του πίνακα γίνεται εισαγωγή στοιχείων ως σύντομο κείμενο. Έπειτα ακολουθεί το έτος δημοσίευσης του έργου (PublicationYear), όπου γίνεται εισαγωγή ενός αριθμού. Τέλος, στο πεδίο ID του συγγραφέα (AuthorID) εισάγεται ένας αριθμός από αυτούς που ήδη υπάρχουν στο πεδίο ID του πίνακα των φιλοσόφων (Εικόνα 1). Το ID του συγγραφέα (AuthorID) κάθε φορά μας μεταφέρει στον πίνακα με τους φιλοσόφους (Εικόνα 1) και έτσι έχουμε συσχέτιση και με τα υπόλοιπα στοιχεία του.

	Field Name	Data Type
	ID	AutoNumber
	School	Short Text

Εικόνα 3: Πίνακας Schools

Όλοι αυτοί οι φιλόσοφοι όμως δεν ανήκουν μόνο σε μία σχολή, αλλά σε περισσότερες. Γι' αυτό το λόγο δημιουργήθηκε ο παραπάνω πίνακας (Εικόνα 3) με όλες τις σχολές όπου κάθε μία έχει τη δική της αρίθμηση και με την χρήση αυτής αλλά και του πίνακα των φιλοσόφων (Εικόνα 1) δημιουργήθηκε και ο παρακάτω πίνακας (Εικόνα 4) που συνδέει τις σχολές με τους φιλοσόφους. Συγκεκριμένα, για τον πίνακα των σχολών φιλοσοφίας (Εικόνα 3) έχουμε στο πρώτο πεδίο το στοιχείο ID το οποίο δέχεται αριθμό που προέρχεται από αυτόματα αρίθμηση του συστήματος και έπειτα το πεδίο με τις σχολές φιλοσόφων όπου το στοιχείο που τοποθετείται είναι σύντομο κείμενο.

	Field Name	Data Type
	Philld	Number
	Schooldd	Number

Εικόνα 4: Πίνακας PhilSchool

Η δημιουργία του παραπάνω πίνακα (Εικόνα 4) μας βοηθάει να συνδέσουμε τον πίνακα των φιλοσόφων (Εικόνα 1) με τον πίνακα των σχολών φιλοσοφίας (Εικόνα 3). Σε αυτόν τον πίνακα και τα δύο πεδία είναι κλειδιά καθώς χρειάζονται για να μπορούμε να έχουμε μια επιστροφή σε κάποιο ερώτημα στην βάση. Και τα δύο πεδία αυτού του πίνακα δέχονται σαν τύπο δεδομένων έναν αριθμό. Αυτός ο αριθμός πρέπει να υπάρχει στους προηγούμενους πίνακες για να μπορέσει να εισαχθεί σε αυτόν.

Εκτός από τους παραπάνω πίνακες και για να μπορεί να υπάρχει ολοκληρωμένη βάση που να καλύπτει τα ζητούμενα μας είναι αναγκαίο να υπάρξουν άλλοι δύο πίνακες. Ο πρώτος ο οποίος θα περιέχει λέξεις κλειδιά σχετικά με το θέμα του υπαρξισμού και ο δεύτερος ο οποίος συνδέει τις λέξεις κλειδιά με τα έργα των φιλοσόφων. Τα πεδία που δημιουργήθηκαν σε αυτούς τους δύο πίνακες φαίνονται στις παρακάτω εικόνες.

	Field Name	Data Type
	ID	AutoNumber
	Keyword	Short Text
	Parent	Short Text
	Rank	Number

Εικόνα 5: Πίνακας Keywords

	Field Name	Data Type
	KeywordId	Number
	WorkId	Number

Εικόνα 6: Πίνακας KeywordsWorks

Συγκεκριμένα βλέπουμε ότι στον πίνακα Keywords (Εικόνα 5) υπάρχουν τέσσερα πεδία. Το πρώτο πεδίο, ID, εμπεριέχει εγγραφές που προέρχονται από την αυτόματη αρίθμηση του συστήματος. Το επόμενο πεδίο, Keyword, δέχεται σαν τύπο δεδομένων ένα σύντομο κείμενο το οποίο περιέχει τη λέξη κλειδί. Στη συνέχεια υπάρχει ένα ακόμα πεδίο, Parent, με σύντομο κείμενο το οποίο περιέχει τον πατέρα ή αλλιώς την αμέσως προηγούμενη κατηγορία/υποκατηγορία στην οποία ανήκει η λέξη

κλειδί. Τέλος υπάρχει το πεδίο Rank όπου δέχεται σαν τύπο δεδομένων αριθμό και περιέχει αριθμητικά, από το 1 έως το 5, την κλάση/κατάταξη της λέξης κλειδί.

Για να έχει νόημα όμως χρειάζεται να συνδεθεί η κάθε λέξη κλειδί με ένα έργο. Έτσι δημιουργήθηκε ο ενδιάμεσος πίνακας (Εικόνα 6) που τα πεδία του είναι αριθμοί. Συγκεκριμένα είναι αριθμοί που προέρχονται από το πεδίο ID των πινάκων Keywords (Εικόνα 5) και Works (Εικόνα 2) και μας βοηθάνε στη σύνδεση των δύο αυτών πινάκων μέσω των κλειδιών τους έτσι ώστε να συσχετιστούν οι λέξεις κλειδιά με τα έργα των φιλοσόφων.

2.3 Κλειδιά πινάκων

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω για να μπορεί να γίνεται πιο ευκολά η αναζήτηση στοιχείων και για να λειτουργεί σωστά μία βάση χρειάζεται να υπάρχουν τα απαραίτητα κλειδιά σε κάθε πίνακα. Για τους έξι (6) πίνακες της βάσης μας τα πεδία που είναι κλειδιά φαίνονται στις παρακάτω εικόνες έχοντας μπροστά από το όνομα τους το σύμβολο .

	Field Name	Data Type
	ID	AutoNumber
	FirstName	Short Text
	LastName	Short Text
	DateofBirth	Date/Time
	DateofDeath	Date/Time
	Nationality	Short Text
	Gender	Short Text

Εικόνα 7: Ο πίνακας με τους φιλοσόφους

	Field Name	Data Type
	ID	AutoNumber
	Title	Short Text
	PublicationYear	Number
	AuthorID	Number

Εικόνα 8: Ο πίνακας με τα έργα των φιλοσόφων

	Field Name	Data Type
	ID	AutoNumber
	School	Short Text

Εικόνα 9: Ο πίνακας με τις σχολές που υπάρχουν σχετικά με τον υπαρξισμό

	Field Name	Data Type
	PhilId	Number
	SchoolId	Number

Εικόνα 10: Ο πίνακας που χρησιμοποιείται για σύνδεση ανάμεσα στους φιλοσόφους και τις σχολές

	Field Name	Data Type
	ID	AutoNumber
	Keyword	Short Text
	Parent	Short Text
	Rank	Number

Εικόνα 11: Ο πίνακας με τις λέξεις κλειδιά

	Field Name	Data Type
	KeywordId	Number
	WorkId	Number

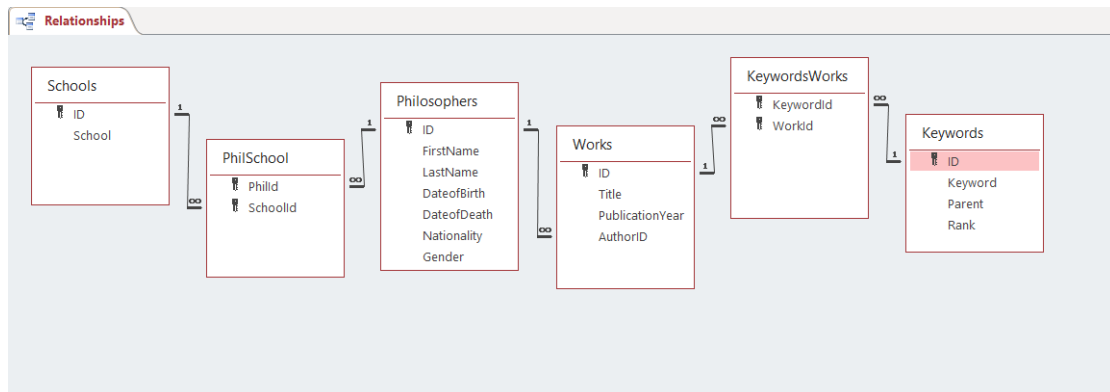
Εικόνα 12: Ο πίνακας που συσχετίζει τις λέξεις κλειδιά με τα έργα των φιλοσόφων.

Όπως μπορεί να παρατηρήσει κάποιος από τις παραπάνω εικόνες (Εικόνες 10 και 12), οι πίνακες PhilSchool και KeywordsWorks που είναι δύο ενδιάμεσοι πίνακες που συνδέουν δύο άλλους πίνακες έχουν δύο κλειδιά σε αντίθεση με τους άλλους που έχουν ένα κλειδί, το οποίο είναι το ID για να μπορεί να είναι μοναδικό.

2.4 Σχέσεις

Εκτός όμως από τους πίνακες και στις συνδέσεις με τα κλειδιά υπάρχουν και οι σχέσεις από πίνακα σε πίνακα. Οι σχέσεις αυτές μας επιτρέπουν να ξέρουμε αν το

στοιχείο ενός πίνακα συνδέεται με ένα ή περισσότερα στοιχεία του άλλου πίνακα. Για την βάση που δημιουργήθηκε οι σχέσεις είναι ως εξής:

Εικόνα 13: Οι σχέσεις ανάμεσα στους πίνακες

Σε αυτή την εικόνα, όπου υπάρχει το 1 σημαίνει σύνδεση ενός στοιχείου, ενώ όπου υπάρχει το άπειρο (∞) υπάρχει σύνδεση με πολλά στοιχεία. Για παράδειγμα μία σχολή μπορεί να συνδεθεί με πολλούς φιλοσόφους.

Κεφάλαιο 3. Επεξήγηση της βάσης δεδομένων

Στόχος αυτού του κεφαλαίου είναι η περαιτέρω επεξήγηση της βάσης δεδομένων που δημιουργήθηκε ώστε να γίνουν πιο κατανοητές οι σχέσεις αλλά και η συμπλήρωση των πινάκων με τα κατάλληλα στοιχεία.

3.1 Πίνακας φιλοσόφων

Ο πρώτος από τους πίνακες που θα επεξηγηθεί περαιτέρω και θα συμπληρωθεί είναι αυτός των φιλοσόφων. Όπως αναφέρθηκε νωρίτερα αυτός ο πίνακας θα εμπεριέχει τα στοιχεία των φιλοσόφων (έξι πεδία στον πίνακα) ώστε να έχουμε συγκεντρωμένες τις πληροφορίες τους. Πριν προχωρήσουμε στην εισαγωγή των εγγραφών προηγήθηκε έρευνα μιας πληθώρας έργων με υπαρξιακό περιεχόμενο. Έτσι καταλήξαμε στα έργα των παρακάτω φιλοσόφων:

- Arthur Schopenhauer
- Søren Kierkegaard
- Fyodor Dostoevsky
- Friedrich Nietzsche
- Edmund Husserl
- Martin Buber
- Karl Jaspers
- Franz Kafka
- Paul Tillich
- Martin Heidegger
- Gabriel Marcel
- Jean-Paul Sartre
- Simone de Beauvoir
- Maurice Merleau-Ponty
- Albert Camus

Όπως παρατηρούμε καταλήξαμε σε 15 φιλοσόφους, οι οποίοι ασχολήθηκαν με τον υπαρξισμό και για τους οποίους έπειτα χρειάστηκε να βρούμε στοιχεία για να εισαχθούν είτε σε αυτόν τον πίνακα είτε σε άλλους. Αφού συγκεντρώθηκαν τα στοιχεία για αυτόν τον πίνακα (όνομα, επώνυμο, ημερομηνία γέννησης, ημερομηνία θανάτου, εθνικότητα και φύλο) συμπληρώθηκε και η μορφή του είναι η εξής:

ID	FirstName	LastName	DateofBirth	DateofDeath	Nationality	Gender
1	Arthur	Schopenhauer	22/02/1788	21/09/1860	German	Male
2	Søren	Kierkegaard	05/05/1813	11/11/1855	Danish	Male
3	Fyodor	Dostoevsky	11/11/1821	09/02/1881	Russian	Male
4	Friedrich	Nietzsche	15/10/1844	25/08/1900	Austrian	Male
5	Edmund	Husserl	08/04/1859	27/04/1938	German	Male
6	Martin	Buber	08/02/1878	13/06/1965	Austrian	Male
7	Karl	Jaspers	23/02/1883	26/02/1969	German-Swiss	Male
8	Franz	Kafka	03/07/1883	03/06/1924	German-Jewish	Male
9	Paul	Tillich	20/08/1886	22/10/1965	German-American	Male
10	Martin	Heidegger	26/09/1889	26/05/1976	German	Male
11	Gabriel	Marcel	07/12/1889	08/10/1973	French	Male
12	Jean-Paul	Sartre	21/06/1905	15/04/1980	French	Male
13	Simone	de Beauvoir	09/01/1908	14/04/1986	French	Female
14	Maurice	Merleau-Ponty	14/03/1908	03/05/1961	French	Male
15	Albert	Camus	07/11/1913	04/01/1960	French	Male

Εικόνα 14: Οι εγγραφές στον πίνακα των φιλοσόφων

Όπως γίνεται κατανοητό από την παραπάνω εικόνα, με τον υπαρξισμό ασχολήθηκαν κυρίως άνδρες, και η κύρια χώρα προέλευσης ήταν η Γερμανία και η Γαλλία. Επίσης, παρατηρούμε ότι το όνομα, το επώνυμο, η εθνικότητα και το φύλο έχουν μπει σαν κείμενο ενώ οι ημερομηνίες γέννησης και θανάτου με αριθμούς που αντικατοπτρίζονται με τη μορφή ηη/μμ/εε.

3.2 Πίνακας των έργων των φιλοσόφων

Για να προχωρήσουμε παρακάτω, αφού συμπληρώθηκε ο πρώτος πίνακας χρειάστηκε να συμπληρωθεί ο πίνακας με τα έργα του κάθε φιλοσόφου για τον υπαρξισμό. Ο καθένας από αυτούς είχε γράψει πολλά έργα αλλά στον συγκεκριμένο πίνακα χρειάζεται να βάλουμε μόνο τα έργα που αφορούσαν τον υπαρξισμό. Τα έργα που προστέθηκαν ήταν τα εξής :

- The World as Will and Representation
- On the Freedom of the Will
- Parerga and Paralipomena
- Either/Or
- Fear and Trembling
- The Concept of Anxiety
- The Sickness Unto Death
- For Self-Examination
- Notes From the Underground
- Crime and Punishment
- The Idiot

- The Brothers Karamazov
- The Gay Science
- Thus Spoke Zarathustra
- Beyond Good and Evil
- Ideas; General Introduction to Pure Phenomenology
- I and Thou
- The Trial
- The Castle
- The Metamorphosis
- Philosophy of Existence
- The Courage to Be
- Being and Time
- Being and Having
- The Mystery of Being
- Nausea
- The Wall
- Being and Nothingness
- No Exit
- Existentialism is a Humanism
- She Came to Stay
- The Blood of Others
- The Ethics of Ambiguity
- The Second Sex
- Phenomenology of Perception
- The Myth of Sisyphus
- The Stranger
- The Plague
- The Rebel
- The Fall

Όπως παρατηρούμε το σύνολο των έργων με υπαρξιακό περιεχόμενο ανέρχεται στα 40, με το πρώτο να γράφεται το 1819 και το τελευταίο το 1956. Συμπεραίνουμε λοιπόν, ότι ο υπαρξισμός απασχόλησε τους φιλοσόφους για σχεδόν ενάμιση αιώνα. Για να συμπληρωθεί ο πίνακας με τα έργα, για κάθε ένα από αυτά οι στήλες περιείχαν την χρονιά δημοσίευσης, που σε αυτό το σημείο είχε την μορφή εεεε, αλλά και τη συσχέτιση με καθέναν από τους 15 φιλόσοφους. Για να λειτουργεί καλύτερα αυτός ο πίνακας στην στήλη με τους φιλοσόφους προσθέσαμε το AuthorID το οποίο προέρχεται από την πρώτη στήλη (πεδίο ID) του πίνακα με τους φιλοσόφους. Αν δηλαδή κάποιος ήθελε να προσθέσει ένα έργο του Arthur Schopenhauer σε αυτή τη στήλη θα έβαζε το 1. Έτσι η τελική μορφή του πίνακα φαίνεται στις παρακάτω εικόνες.

ID	Title	PublicationYear	AuthorID
1	The World as Will and Representation	1819	1
2	On the Freedom of the Will	1839	1
3	Parerga and Paralipomena	1851	1
4	Either/Or	1843	2
5	Fear and Trembling	1843	2
6	The Concept of Anxiety	1844	2
7	The Sickness Unto Death	1849	2
8	For Self-Examination	1851	2
9	Notes From the Underground	1864	3
10	Crime and Punishment	1866	3
11	The Idiot	1868	3
12	The Brothers Karamazov	1879	3
13	The Gay Science	1882	4
14	Thus Spoke Zarathustra	1883	4
15	Beyond Good and Evil	1886	4
16	Ideas; General Introduction to Pure Phenomenology	1913	5
17	I and Thou	1923	6
18	The Trial	1925	8
19	The Castle	1926	8
20	The Metamorphosis	1915	8
21	Philosophy of Existence	1938	7
22	The Courage to Be	1952	9
23	Being and Time	1927	10
24	Being and Having	1933	11
25	The Mystery of Being	1951	11
26	Nausea	1938	12
27	The Wall	1939	12
28	Being and Nothingness	1943	12
29	No Exit	1944	12
30	Existentialism is a Humanism	1946	12
31	She Came to Stay	1943	13
32	The Blood of Others	1945	13
33	The Ethics of Ambiguity	1947	13
34	The Second Sex	1949	13
35	Phenomenology of Perception	1945	14
36	The Myth of Sisyphus	1942	15
37	The Stranger	1942	15
38	The Plague	1947	15
39	The Rebel	1951	15
40	The Fall	1956	15

Εικόνα 15: Οι εγγραφές στον πίνακα των έργων

Αν για παράδειγμα στη συνέχεια θέλουμε να βρούμε τα έργα του Albert Camus τότε κάνουμε αναζήτηση σε αυτόν τον πίνακα με βάση το AuthorID βάζοντας του την τιμή 15 και μας επιστρέφει τα:

- The Myth of Sisyphus
- The Stranger

- The Plague
- The Rebel
- The Fall

3.3 Πίνακας σχολών και συνδετικός πίνακας

Παρόλο που κάθε ένας από τους φιλοσόφους ασχολήθηκε με τον υπαρξισμό, δεν ανήκουν όλοι στην ίδια σχολή. Ο καθένας από αυτούς ανήκει σε μία η περισσότερες σχολές. Έτσι είναι αναγκαία η χρήση δύο πινάκων όπως αναφέρθηκε και στο προηγούμενο κεφάλαιο. Ο πρώτος πίνακας περιλαμβάνει όλες τις σχολές στις οποίες ανήκουν οι εκάστοτε φιλόσοφοι, ενώ ο δεύτερος συνδέει αυτές τις σχολές με τον πίνακα των φιλοσόφων.

Στον πρώτο πίνακα των σχολών βρέθηκαν και τοποθετήθηκαν οι σχολές και η μορφή του ήταν η εξής:

ID	School
1	Philosophy
2	Western Philosophy
3	Continental Philosophy
4	Existentialism
5	Christian
6	Atheistic
7	Absurdism
8	Philosophical Pessimism
9	Nihilism
10	Existential Nihilism
11	Phenomenology
12	Existential Phenomenology
13	Western Marxism
14	French Feminism

Εικόνα 16: Οι εγγραφές στον πίνακα των σχολών

Από την στιγμή που δημιουργήθηκε και αυτός ο πίνακας ήταν εφικτό να δημιουργηθεί ο πίνακας που συνδέει την σχολή ή τις σχολές του καθενός φιλόσοφου με τα στοιχεία του. Έτσι μπορούμε να δούμε τα ID από τους δύο αυτούς πίνακες να

κλαδιά και έτσι δημιουργήθηκε ένα δέντρο με όλες αυτές τις λέξεις κλειδιά. Οι λέξεις που μπήκαν στον πίνακα (δέντρο) σαν λέξεις κλειδιά είναι οι εξής:

- Philosophy
- Western Philosophy
- Metaphysics
- Epistemology
- Ethics
- Aesthetics
- Aestheticism
- Modern
- Determinism
- Free Will
- Being
- Dasein
- Individuality
- Identity
- Death
- Eternal Recurrence
- Perception
- Experience
- Knowledge
- Truth
- Continental Philosophy
- Existentialism
- Individuality
- Authenticity
- Absurd
- Responsibility
- Futility
- Freedom
- Meaninglessness
- Meaning
- Alienation
- Anxiety
- The Other
- Truth
- Death
- Death of God
- Feminism
- Marxism
- Rebellion
- Christianity
- Faith
- Sin
- Phenomenology
- Idea

- Pessimism
- Free Will
- Suffering
- Anxiety
- Despair
- Innocence
- Faith
- Sin
- Courage
- Abandonment
- Nausea
- Suicide
- Ethical Wisdom
- Angst
- Anguish
- Disgust
- Guilt
- Agony
- Morality
- Consciousness
- Power
- Will to Power
- Overman
- God
- Nothingness

Όλες αυτές οι λέξεις ανήκουν σε μία ανώτερη κατηγορία ή δίνουν κλαδιά για μια άλλη. Έτσι στο τέλος δημιουργήθηκε ο πίνακας που περιείχε τα εξής:

	ID	Keyword	Parent	Rank
+	1	Philosophy		1
+	2	Western Philosophy	Philosophy	2
+	3	Metaphysics	Philosophy	2
+	4	Epistemology	Philosophy	2
+	5	Ethics	Philosophy	2
+	6	Aesthetics	Philosophy	2
+	7	Aestheticism	Aesthetics	3
+	8	Modern	Western Philosophy	3
+	9	Determinism	Modern	4
+	10	Free Will	Determinism	5
+	11	Being	Metaphysics	3
+	12	Dasein	Being	4
+	13	Individuality	Being	4
+	14	Identity	Being	4
+	15	Death	Metaphysics	3
+	16	Eternal Recurrence	Metaphysics	3
+	17	Perception	Epistemology	3
+	18	Expreience	Perception	4
+	19	Knowledge	Epistemology	3
+	20	Truth	Knowledge	4
+	21	Continental Philosophy	Western Philosophy	3
+	22	Existentialism	Continental Philosophy	4
+	23	Individuality	Existentialism	5
+	24	Authenticity	Existentialism	5
+	25	Absurd	Existentialism	5
+	26	Responsibility	Existentialism	5
+	27	Futility	Existentialism	5
+	28	Freedom	Existentialism	5
+	29	Meaninglessness	Existentialism	5
+	30	Meaning	Existentialism	5
+	31	Alienation	Existentialism	5
+	32	Anxiety	Existentialism	5
+	33	The Other	Existentialism	5
+	34	Truth	Existentialism	5
+	35	Death	Existentialism	5
+	36	Death of God	Existentialism	5
+	37	Feminism	Continental Philosophy	4
+	38	Marxism	Continental Philosophy	4
+	39	Rebellion	Marxism	5
+	40	Christianity	Continental Philosophy	4
+	41	Faith	Christianity	5
+	42	Sin	Christianity	5
+	43	Phenomenology	Continental Philosophy	4
+	44	Idea	Phenomenology	5
+	45	Pessimism	Continental Philosophy	4
+	46	Free Will	Ethics	3

+	47	Suffering	Ethics	3
+	48	Anxiety	Ethics	3
+	49	Despair	Ethics	3
+	50	Innocence	Ethics	3
+	51	Faith	Ethics	3
+	52	Sin	Ethics	3
+	53	Courage	Ethics	3
+	54	Abandonment	Ethics	3
+	55	Nausea	Ethics	3
+	56	Suicide	Ethics	3
+	57	Ethical Wisdom	Ethics	3
+	58	Angst	Ethics	3
+	59	Anguish	Ethics	3
+	60	Disgust	Ethics	3
+	61	Guilt	Ethics	3
+	62	Agony	Ethics	3
+	63	Morality	Ethics	3
+	64	Consciousness	Ethics	3
+	65	Power	Ethics	3
+	66	Will to Power	Individuality	5
+	67	Overman	Individuality	5
+	68	God	Metaphysics	3
+	69	Nothingness	Existentialism	5

Εικόνα 18: Οι εγγραφές στον πίνακα Keywords

Σε αυτές τις εικόνες γίνεται εμφανής η ύπαρξη λέξεων κλειδιών (keywords) που είναι “πατέρες” σε άλλες λέξεις κλειδιά. Επίσης στη στήλη rank μπορούμε να δούμε την κατάταξη κάθε μίας από αυτές τις λέξεις κλειδιά.

Μετά την δημιουργία και αυτού του πίνακα, έγινε και ο πίνακας με τις συσχετίσεις των λέξεων κλειδιών με τα έργα. Έτσι με αυτόν τον τρόπο μπορεί να συνδεθεί και ο πίνακας των λέξεων κλειδιών με όλους τους υπόλοιπους.

KeywordId	WorkId
3	1
3	15
7	4
9	2
10	15
10	28
11	23
11	24
11	25
11	28
11	29
12	23
13	15
13	23
13	32
13	34
13	38
14	27
15	11
15	25
15	27
15	29
15	36
15	37
16	13
16	14
17	28
17	35

18	17
19	1
19	15
20	13
20	15
20	25
23	15
23	23
23	32
23	34
23	38
24	21
24	23
24	27
25	7
25	18
25	19
25	20
25	26
25	36
25	37
25	38
26	9
26	30
26	32
27	18
27	19
28	13
28	20

	28	25
	28	26
	28	30
	28	31
	28	32
	28	33
	28	34
	28	36
	28	39
	28	40
	29	36
	29	39
	29	40
	30	27
	31	19
	31	20
	31	26
	31	34
	31	37
	32	6
	32	22
	33	26
	33	31
	33	34
	33	40
	34	13
	34	15
	34	25
	35	11

	35	25
	35	27
	35	29
	35	36
	35	37
	36	13
	36	14
	37	34
	38	30
	39	39
	40	5
	40	8
	41	11
	41	12
	41	24
	41	25
	42	5
	43	16
	44	1
	45	3
	46	2
	46	12
	47	3
	47	9
	47	29
	47	38
	47	40
	48	6
	48	22

	49	7
	49	30
	50	11
	50	40
	51	11
	51	12
	51	24
	51	25
	53	22
	54	30
	55	26
	56	3
	56	36
	57	4
	58	4
	58	27
	58	31
	59	10
	59	26
	59	30
	60	10
	61	10

	61	20
	62	29
	63	10
	63	11
	63	12
	63	15
	64	21
	64	24
	64	26
	64	28
	64	29
	64	33
	64	35
	65	27
	66	13
	66	14
	66	15
	67	14
	68	12
	68	17
	69	28
	69	33

Εικόνα 19: Οι συσχετίσεις ανάμεσα στις λέξεις κλειδιά και τα έργα

Κεφάλαιο 4. Ερωτήματα SQL

4.1 Ερωτήματα SQL για τους πίνακες ξεχωριστά

Σε αυτό το υπό-κεφάλαιο θα υπάρξουν βασικά ερωτήματα SQL. Όταν εκτελείται ένα ερώτημα από αυτά που θα αναφερθούν παρακάτω, τα αποτελέσματα εμφανίζονται σε μορφή πίνακα που περιέχει μόνο όσα λέει το ερώτημα.

Από τη στιγμή που έχει δημιουργηθεί η βάση μας υπάρχουν τρόποι με τους οποίους μπορούν να τεθούν διάφορα ερωτήματα για να ανακτήσουμε κάποια αποθηκευμένη πληροφορία, για να εισάγουμε στοιχεία, για να συμπληρώσουμε κτλ.

4.1.1 Ερώτημα SQL για αναζήτηση στους πίνακες

Μία από τις βασικές λειτουργίες που υπάρχουν είναι η αναζήτηση πληροφοριών που είναι αποθηκευμένες στη βάση. Τα ερωτήματα έχουν την ακόλουθη μορφή:

SELECT Πεδίο ή πεδία

FROM Πίνακα

WHERE Συνθήκη;

Η σύνταξη της εντολής περιλαμβάνει τρεις όρους:

- Ο όρος *from* δηλώνει το σύνολο των m σχέσεων (πινάκων) R_1, R_2, \dots, R_m στους οποίους γίνεται η αναζήτηση.
- Ο όρος *select* χρησιμοποιείται για τη δήλωση των n πεδίων A_1, A_2, \dots, A_n που θα περιέχονται στο αποτέλεσμα (αντιστοιχεί στην πράξη της προβολής/projection χωρίς απαλοιφή όμοιων εγγραφών).
- Ο όρος *where* περιέχει την συνθήκη που πρέπει να πληρούν οι εγγραφές του αποτελέσματος (αντιστοιχεί στην πράξη της επιλογής/selection). Η χρήση του είναι προαιρετική. Αν δεν υπάρχει ο όρος *where*, τότε στο αποτέλεσμα περιλαμβάνονται όλες οι εγγραφές, ανεξαρτήτως συνθήκης.

Για να σχεδιαστούν τα ερωτήματα το πρώτο που χρειάζεται να κοιτάει το άτομο που τα δημιουργεί είναι ποιοι είναι οι πίνακες που εμπλέκονται στο ερώτημα. Στην συνέχεια εφαρμόζουμε έναν προς έναν τους περιορισμούς που περιγράφονται σύμφωνα με το ζητούμενο. Αυτοί οι περιορισμοί τοποθετούνται στο *where* και εφαρμόζονται ξεχωριστά για κάθε εγγραφή του πίνακα.

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω δεν είναι αναγκαία η χρήση των περιορισμών αλλά θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί αν θέλουμε να βρούμε συγκεκριμένες εγγραφές.

Κάποια από τα ερωτήματα που μπορούν να υπάρξουν όσον αφορά τους πίνακες είναι:

1. Επιστροφή των ονομάτων των φιλοσόφων

```
SELECT FirstName, LastName, DateofBirth  
  
FROM Philosophers  
  
ORDER BY DateofBirth DESC;
```

Σε αυτό το ερώτημα ζητείται να επιλεγεί το όνομα και το επώνυμο από τον πίνακα των φιλοσόφων. Καθώς δεν υπάρχει συγκεκριμένος περιορισμός κατά την επιστροφή του, ο πίνακας θα επιστρέψει όλες τις εγγραφές που υπάρχουν σε αυτόν.

FirstName	LastName	DateofBirth
Albert	Camus	07/11/1913
Maurice	Merleau-Ponty	14/03/1908
Simone	de Beauvoir	09/01/1908
Jean-Paul	Sartre	21/06/1905
Gabriel	Marcel	07/12/1889
Martin	Heidegger	26/09/1889
Paul	Tillich	20/08/1886
Franz	Kafka	03/07/1883
Karl	Jaspers	23/02/1883
Martin	Buber	08/02/1878
Edmund	Husserl	08/04/1859
Friedrich	Nietzsche	15/10/1844
Fyodor	Dostoevsky	11/11/1821
Søren	Kierkegaard	05/05/1813
Arthur	Schopenhauer	22/02/1788

Εικόνα 20: Επιστροφή των ονομάτων των φιλοσόφων (q01)

Θα μπορούσαν ακόμα και σε αυτό το ερώτημα να υπάρχουν περιορισμοί. Οι περιορισμοί θα αφορούσαν είτε κάποια από τις τιμές που επιστρέφονται είτε κάποια από τις τιμές των άλλων στοιχείων του πίνακα.

Κάποια παραδείγματα είναι τα παρακάτω:

i. `SELECT FirstName, LastName`

`FROM Philosophers`

`WHERE FirstName = "Martin"`

Αυτό το ερώτημα θα επιστρέψει το όνομα και το επώνυμο των φιλοσόφων, των οποίων το όνομα είναι Martin. Συγκεκριμένα με βάση αυτόν τον περιορισμό αντί για 15 ονόματα που εμφάνιζε πριν, τώρα θα εμφανιστούν μόνο δύο:

Martin Heidegger

Martin Buber

FirstName	LastName
Martin	Buber
Martin	Heidegger

Εικόνα 21: Επιστροφή φιλοσόφων με όνομα Martin (q02)

ii. `SELECT FirstName, LastName`

`FROM Philosophers`

`WHERE FirstName = "John"`

Σε ένα παρόμοιο ερώτημα, όταν ο περιορισμός που μπαίνει δεν υπάρχει, τότε δεν εμφανίζεται κάποιο στοιχείο του πίνακα και έτσι δεν επιστρέφεται καμία εγγραφή.

FirstName	LastName
*	

Εικόνα 22: Επιστροφή φιλοσόφων με όνομα John (q03)

Τα στοιχεία όμως που μπαίνουν στους περιορισμούς δεν είναι απαραίτητο να ανήκουν στα στοιχεία που ζητούνται έτσι κάποια ερωτήματα που θα μπορούσαν να δημιουργηθούν είναι:

iii. `SELECT FirstName, LastName, DateOfBirth`

`FROM Philosophers`

`WHERE Nationality = "French"`

`ORDER BY DateOfBirth;`

Σε αυτό το ερώτημα επιστρέφονται τα ονόματα των φιλοσόφων αρκεί η εθνικότητα τους να είναι Γαλλική. Έτσι επιστρέφονται 5 εγγραφές του πίνακα που είναι οι παρακάτω:

FirstName	LastName	DateOfBirth
Gabriel	Marcel	07/12/1889
Jean-Paul	Sartre	21/06/1905
Simone	de Beauvoir	09/01/1908
Maurice	Merleau-Ponty	14/03/1908
Albert	Camus	07/11/1913

Εικόνα 23: Επιστροφή φιλοσόφων με Γαλλική εθνικότητα (q04)

Με τον ίδιο τρόπο μπορούν να δημιουργηθούν και άλλα ερωτήματα στον συγκεκριμένο πίνακα.

2. Επιστροφή του τίτλου των έργων όλων των φιλοσόφων

`SELECT Title`

`FROM Works;`

Title
The World as Will and Representation
On the Freedom of the Will
Parerga and Paralipomena
Either/Or
Fear and Trembling
The Concept of Anxiety
The Sickness Unto Death
For Self-Examination
Notes From the Underground
Crime and Punishment
The Idiot
The Brothers Karamazov
The Gay Science
Thus Spoke Zarathustra
Beyond Good and Evil
Ideas; General Introduction to Pure Phenomenology
I and Thou
The Trial
The Castle
The Metamorphosis
Philosophy of Existence
The Courage to Be
Being and Time
Being and Having
The Mystery of Being
Nausea
The Wall
Being and Nothingness
No Exit
Existentialism is a Humanism
She Came to Stay
The Blood of Others
The Ethics of Ambiguity
The Second Sex
Phenomenology of Perception
The Myth of Sisyphus
The Stranger
The Plague
The Rebel
The Fall

Εικόνα 24: Επιστροφή του τίτλου των έργων όλων των φιλοσόφων (q05)

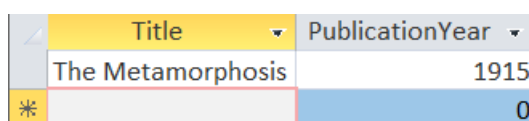
Στο παραπάνω ερώτημα θα μπορούσαμε να εφαρμόσουμε περιορισμούς έτσι ώστε να μας επιστραφούν μόνο οι συγκεκριμένες εγγραφές που αναζητάμε. Κάποια παραδείγματα είναι τα παρακάτω:

i. `SELECT Title, PublicationYear`

`FROM Works`

`WHERE PublicationYear=1915;`

Αν θέλουμε να λάβουμε έργα από μία συγκεκριμένη χρονιά.

Title	PublicationYear
The Metamorphosis	1915
*	0

Εικόνα 25: Επιστροφή έργων από τη χρονιά 1915 (q06)

ii. `SELECT Title, PublicationYear`

`FROM Works`

`WHERE PublicationYear=1915 OR PublicationYear=1819;`

Αν θέλουμε να λάβουμε έργα από δύο συγκεκριμένες χρονιές.

Title	PublicationYear
The World as Will and Representation	1819
The Metamorphosis	1915

Εικόνα 26: Επιστροφή εγγραφών από τις χρονιές 1915 & 1819 (q07)

iii. `SELECT Title, PublicationYear`

`FROM Works`

`WHERE PublicationYear Between 1915 AND 1819;`

Αν θέλουμε να λάβουμε έργα από ένα χρονικό διάστημα.

Title	PublicationYear
The World as Will and Representatation	1819
On the Freedom of the Will	1839
Parerga and Paralipomena	1851
Either/Or	1843
Fear and Trembling	1843
The Concept of Anxiety	1844
The Sickness Unto Death	1849
For Self-Examination	1851
Notes From the Underground	1864
Crime and Punishment	1866
The Idiot	1868
The Brothers Karamazov	1879
The Gay Science	1882
Thus Spoke Zarathustra	1883
Beyond Good and Evil	1886
Ideas; General Introduction to Pure Phenomenology	1913
The Metamorphosis	1915

Εικόνα 27: Επιστροφή των έργων που εκδόθηκαν μεταξύ 1891-1915 ταξινομημένων βάσει του έτους έκδοσης (q08)

3. Επιστροφή όλων των keywords

SELECT Keyword

FROM Keywords

Στο παραπάνω ερώτημα γίνεται αναζήτηση με βάση τις λέξεις κλειδιά.

Keyword
Philosophy
Western Philosophy
Metaphysics
Epistemology
Ethics
Aesthetics
Aestheticism
Modern
Determinism
Free Will
Being
Dasein
Individuality
Identity
Death
Eternal Recurrence
Perception
Experience
Knowledge
Truth
Continental Philosophy
Existentialism
Individuality
Authenticity
Absurd
Responsibility
Futility
Freedom
Meaninglessness
Meaning
Alienation
Anxiety
The Other
Truth
Death
Death of God
Feminism
Marxism
Rebellion
Christianity
Faith
Sin
Phenomenology
Idea
Pessimism
Free Will
Suffering
Anxiety

Despair
Innocence
Faith
Sin
Courage
Abandonment
Nausea
Suicide
Ethical Wisdom
Angst
Anguish
Disgust
Guilt
Agony
Morality
Consciousness
Power
Will to Power
Overman
God
Nothingness

Εικόνα 28: Επιστροφή των λέξεων κλειδιών (q09)

Κάποια παραδείγματα για τον συγκεκριμένο πίνακα με τη χρήση περιορισμών είναι:

i. SELECT Keyword

FROM Keywords

WHERE Parent = "Being"

Αν θέλουμε να επιστρέψουμε εγγραφές με βάση τον πατέρα (αμέσως προηγούμενη κατηγορία/υποκατηγορία στην οποία ανήκει η λέξη κλειδί).

Keyword
Dasein
Individuality
Identity

Εικόνα 29: Επιστροφή λέξεων κλειδιών με Parent = "Being" (q10)

4.1.2 Ερωτήματα SQL για την ταξινόμηση των πινάκων

Εκτός όμως από την αναζήτηση καμιά φορά υπάρχει η ανάγκη να ταξινομήσει των αποτελεσμάτων με βάση την τιμή κάποιου πεδίου του πίνακα. Ο όρος που χρησιμοποιείται για να γίνει η ταξινόμηση είναι το Order by.

Κάποια ερωτήματα που μπορούν να προκύψουν είναι:

1. Επιστροφή των ονομάτων των φιλοσόφων με βάση την ημερομηνία γέννησης

```
SELECT FirstName, LastName, DateOfBirth
```

```
FROM Philosophers
```

```
ORDER BY DateofBirth DESC;
```

FirstName	LastName	DateofBirth
Albert	Camus	07/11/1913
Maurice	Merleau-Ponty	14/03/1908
Simone	de Beauvoir	09/01/1908
Jean-Paul	Sartre	21/06/1905
Gabriel	Marcel	07/12/1889
Martin	Heidegger	26/09/1889
Paul	Tillich	20/08/1886
Franz	Kafka	03/07/1883
Karl	Jaspers	23/02/1883
Martin	Buber	08/02/1878
Edmund	Husserl	08/04/1859
Friedrich	Nietzsche	15/10/1844
Fyodor	Dostoevsky	11/11/1821
Søren	Kierkegaard	05/05/1813
Arthur	Schopenhauer	22/02/1788

Εικόνα 30: Επιστροφή φιλοσόφων ταξινομημένων βάση ημερομηνίας γέννησης (q11)

2. Επιστροφή του τίτλου των έργων όλων των φιλοσόφων με βάση την ημερομηνία που εκδόθηκε

```
SELECT Title, PublicationYear
```


FROM Works

ORDER BY PublicationYear DESC;

Title	PublicationYear
The Fall	1956
The Courage to Be	1952
The Rebel	1951
The Mystery of Being	1951
The Second Sex	1949
The Plague	1947
The Ethics of Ambiguity	1947
Existentialism is a Humanism	1946
Phenomenology of Perception	1945
The Blood of Others	1945
No Exit	1944
Being and Nothingness	1943
She Came to Stay	1943
The Myth of Sisyphus	1942
The Stranger	1942
The Wall	1939
Philosophy of Existence	1938
Nausea	1938
Being and Having	1933
Being and Time	1927
The Castle	1926
The Trial	1925
I and Thou	1923
The Metamorphosis	1915
Ideas; General Introduction to Pure Phenomenology	1913
Beyond Good and Evil	1886
Thus Spoke Zarathustra	1883
The Gay Science	1882
The Brothers Karamazov	1879
The Idiot	1868
Crime and Punishment	1866
Notes From the Underground	1864
For Self-Examination	1851
Parerga and Paralipomena	1851
The Sickness Unto Death	1849
The Concept of Anxiety	1844
Fear and Trembling	1843
Either/Or	1843
On the Freedom of the Will	1839
The World as Will and Representation	1819

Εικόνα 31: Επιστροφή των έργων των φιλοσόφων ταξινομημένων βάση της χρονιάς έκδοσης (q12)

4.2 Ερωτήματα επιλογής εγγραφών από πολλούς πίνακες

Οι αναζητήσεις που αναφέρθηκαν νωρίτερα αφορούσαν ένα μόνο πίνακα. Μπορεί όμως να πραγματοποιηθεί και αναζήτηση με περισσότερους πίνακες. Η σύνδεση ορίζεται και στο κομμάτι του *from* αλλά και στο κομμάτι του *where*.

Κάποια ερωτήματα που μπορούν να προκύψουν είναι:

1. Επιστροφή των ονομάτων των φιλοσόφων που ανήκουν στην σχολή Philosophical Pessimism

```
SELECT Philosophers.FirstName, Philosophers.LastName, Schools.School
```

```
FROM Philosophers, Schools, PhilSchool
```

```
WHERE School= "Philosophical Pessimism" AND Schools.ID= PhilSchool.SchoolId  
AND PhilSchool.PhilId=Philosophers.ID;
```

Σε αυτόν τον πίνακα βλέπουμε ότι επιστρέφονται οι φιλόσοφοι όπως και σε προηγούμενα ερωτήματα. Αλλά υπάρχουν επιπλέον περιορισμοί, αυτή τη φορά όχι μόνο στον πίνακα των φιλοσόφων αλλά και στον πίνακα των σχολών στις οποίες ανήκουν.

Στο ερώτημα *where* βλέπουμε ότι ένας αρχικός περιορισμός ήταν να ανήκει στην σχολή των Philosophical Pessimism. Αυτό όμως από μόνο του δεν μπορεί να επιστρέψει τον πίνακα που θέλουμε, και έτσι γίνεται χρήση του πίνακα που ενώνει τον πίνακα των φιλοσόφων και τον πίνακα των σχολών και ζητείται να γίνεται έλεγχος στα κλειδιά ώστε να συμφωνούν για να μπορεί να γίνει σωστά η επιστροφή.

FirstName	LastName	School
Arthur	Schopenhauer	Philosophical Pessimism
Friedrich	Nietzsche	Philosophical Pessimism

Εικόνα 32: Επιστροφή ονομάτων φιλοσόφων που ανήκουν στη σχολή Philosophical Pessimism (q13)

2. Επιστροφή των keywords συγκεκριμένου φιλοσόφου

```
SELECT Keywords.Keyword, Works.Title  
  
FROM Keywords, Works, KeywordsWorks, Philosophers  
  
WHERE Philosophers.FirstName = "Jean-Paul" AND Works.AuthorID=  
Philosophers.ID AND Works.ID = KeywordsWorks.WorkId AND  
KeywordsWorks.KeywordId= Keywords.ID  
  
ORDER BY Keyword ASC;
```

Στο ερώτημα *where* βλέπουμε ότι ένας αρχικός περιορισμός είναι το όνομα του φιλοσόφου. Αυτό όμως από μόνο του δεν μπορεί να επιστρέψει τον πίνακα που θέλουμε, και έτσι γίνεται χρήση του πίνακα που ενώνει τον πίνακα των λέξεων κλειδιών και τον πίνακα των έργων και ζητείται να γίνεται έλεγχος στα κλειδιά ώστε να συμφωνούν για να μπορεί να γίνει σωστά η επιστροφή.

Keyword	Title
Abandonment	Existentialism is a Humanism
Absurd	Nausea
Agony	No Exit
Alienation	Nausea
Angst	The Wall
Anguish	Nausea
Anguish	Existentialism is a Humanism
Authenticity	The Wall
Being	Being and Nothingness
Being	No Exit
Consciousness	Nausea
Consciousness	No Exit
Consciousness	Being and Nothingness
Death	The Wall
Death	The Wall
Death	No Exit
Death	No Exit
Despair	Existentialism is a Humanism
Free Will	Being and Nothingness
Freedom	Existentialism is a Humanism
Freedom	Nausea
Identity	The Wall
Marxism	Existentialism is a Humanism
Meaning	The Wall
Nausea	Nausea
Nothingness	Being and Nothingness

Perception	Being and Nothingness
Power	The Wall
Responsibility	Existentialism is a Humanism
Suffering	No Exit
The Other	Nausea

Εικόνα 33: Επιστροφή λέξεων κλειδιών του φιλοσόφου Jean-Paul Sartre (q14)

4.3 Ανάδειξη ομοιοτήτων φιλοσόφων βάσει των έργων τους

Οι αναζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν παραπάνω αφορούσαν έναν μόνο πίνακα ή και συνδυασμό πινάκων. Μπορεί όμως να δημιουργηθεί ένα ερώτημα που αναδεικνύει όλες τις σχέσεις μεταξύ των πινάκων και φέρνει ως αποτελέσματα ζεύγη φιλοσόφων που έχουν συγγενή έργα βάσει των κοινών λέξεων-κλειδιών (keywords) των έργων τους.

Ερώτημα SQL που αναδεικνύει τα ζεύγη φιλοσόφων που έχουν παράγει έργα με κοινό keyword

```
SELECT DISTINCT k.Keyword, ph1.FirstName, ph1.LastName, ph2.FirstName,  
ph2.LastName
```

```
FROM Philosophers AS ph1, Works AS work1, Philosophers AS ph2, Works AS  
work2, Keywords AS k, KeywordsWorks AS kw1, KeywordsWorks AS kw2
```

```
WHERE work1.ID < work2.ID AND ph1.ID < ph2.ID AND ph1.ID = work1.AuthorID  
AND ph2.ID = work2.AuthorID AND kw1.KeywordId=k.ID AND  
kw2.KeywordId=k.ID AND kw1.WorkId=work1.ID AND kw2.WorkId=work2.ID
```

```
ORDER BY k.Keyword;
```

«Τρέχοντας» αυτό το ερώτημα, παρατηρούμε ότι από τις 69 λέξεις-κλειδιά (keywords) των 40 επιλεγμένων έργων της βάσης δεδομένων, μόνο οι 27 εμφανίζονται σε πάνω από ένα ζεύγος φιλοσόφων που έχουν παράγει έργα με κοινό keyword. Συμπεραίνουμε επίσης, ότι από τους 15 φιλοσόφους-συγγραφείς που επιλέχθηκαν για τη βάση δεδομένων και έγραψαν έργο με υπαρξιακό περιεχόμενο και από τα 40 επιλεγμένα έργα με υπαρξιακό περιεχόμενο αυτών των φιλοσόφων-συγγραφέων προκύπτουν 86 συνδυασμοί από ζεύγη φιλοσόφων με κοινό keyword.

Keyword	ph1.FirstNar	ph1.LastName	ph2.FirstNar	ph2.LastName
Absurd	Franz	Kafka	Albert	Camus
Absurd	Franz	Kafka	Jean-Paul	Sartre
Absurd	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Absurd	Søren	Kierkegaard	Albert	Camus
Absurd	Søren	Kierkegaard	Franz	Kafka
Absurd	Søren	Kierkegaard	Jean-Paul	Sartre
Alienation	Franz	Kafka	Albert	Camus
Alienation	Franz	Kafka	Jean-Paul	Sartre
Alienation	Franz	Kafka	Simone	de Beauvoir
Alienation	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Alienation	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Alienation	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Angst	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Angst	Søren	Kierkegaard	Jean-Paul	Sartre
Angst	Søren	Kierkegaard	Simone	de Beauvoir
Anguish	Fyodor	Dostoevsky	Jean-Paul	Sartre
Anxiety	Søren	Kierkegaard	Paul	Tillich
Authenticity	Karl	Jaspers	Jean-Paul	Sartre
Authenticity	Karl	Jaspers	Martin	Heidegger
Authenticity	Martin	Heidegger	Jean-Paul	Sartre
Being	Gabriel	Marcel	Jean-Paul	Sartre
Being	Martin	Heidegger	Gabriel	Marcel
Being	Martin	Heidegger	Jean-Paul	Sartre
Consciousness	Gabriel	Marcel	Jean-Paul	Sartre
Consciousness	Gabriel	Marcel	Maurice	Merleau-Ponty
Consciousness	Gabriel	Marcel	Simone	de Beauvoir
Consciousness	Jean-Paul	Sartre	Maurice	Merleau-Ponty
Consciousness	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Consciousness	Karl	Jaspers	Gabriel	Marcel
Consciousness	Karl	Jaspers	Jean-Paul	Sartre
Consciousness	Karl	Jaspers	Maurice	Merleau-Ponty
Consciousness	Karl	Jaspers	Simone	de Beauvoir
Consciousness	Simone	de Beauvoir	Maurice	Merleau-Ponty
Death	Fyodor	Dostoevsky	Albert	Camus
Death	Fyodor	Dostoevsky	Gabriel	Marcel
Death	Fyodor	Dostoevsky	Jean-Paul	Sartre
Death	Gabriel	Marcel	Albert	Camus
Death	Gabriel	Marcel	Jean-Paul	Sartre
Death	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Despair	Søren	Kierkegaard	Jean-Paul	Sartre
Faith	Fyodor	Dostoevsky	Gabriel	Marcel
Free Will	Arthur	Schopenhauer	Fyodor	Dostoevsky
Free Will	Friedrich	Nietzsche	Jean-Paul	Sartre

Freedom	Franz	Kafka	Albert	Camus
Freedom	Franz	Kafka	Gabriel	Marcel
Freedom	Franz	Kafka	Jean-Paul	Sartre
Freedom	Franz	Kafka	Simone	de Beauvoir
Freedom	Friedrich	Nietzsche	Albert	Camus
Freedom	Friedrich	Nietzsche	Franz	Kafka
Freedom	Friedrich	Nietzsche	Gabriel	Marcel
Freedom	Friedrich	Nietzsche	Jean-Paul	Sartre
Freedom	Friedrich	Nietzsche	Simone	de Beauvoir
Freedom	Gabriel	Marcel	Albert	Camus
Freedom	Gabriel	Marcel	Jean-Paul	Sartre
Freedom	Gabriel	Marcel	Simone	de Beauvoir
Freedom	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Freedom	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Freedom	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
God	Fyodor	Dostoevsky	Martin	Buber
Guilt	Fyodor	Dostoevsky	Franz	Kafka
Individuality	Friedrich	Nietzsche	Albert	Camus
Individuality	Friedrich	Nietzsche	Martin	Heidegger
Individuality	Friedrich	Nietzsche	Simone	de Beauvoir
Individuality	Martin	Heidegger	Albert	Camus
Individuality	Martin	Heidegger	Simone	de Beauvoir
Individuality	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Innocence	Fyodor	Dostoevsky	Albert	Camus
Knowledge	Arthur	Schopenhauer	Friedrich	Nietzsche
Metaphysics	Arthur	Schopenhauer	Friedrich	Nietzsche
Morality	Fyodor	Dostoevsky	Friedrich	Nietzsche
Nothingness	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Perception	Jean-Paul	Sartre	Maurice	Merleau-Ponty
Responsibility	Fyodor	Dostoevsky	Jean-Paul	Sartre
Responsibility	Fyodor	Dostoevsky	Simone	de Beauvoir
Responsibility	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Suffering	Arthur	Schopenhauer	Albert	Camus
Suffering	Arthur	Schopenhauer	Fyodor	Dostoevsky
Suffering	Arthur	Schopenhauer	Jean-Paul	Sartre
Suffering	Fyodor	Dostoevsky	Albert	Camus
Suffering	Fyodor	Dostoevsky	Jean-Paul	Sartre
Suffering	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Suicide	Arthur	Schopenhauer	Albert	Camus
The Other	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
The Other	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
The Other	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Truth	Friedrich	Nietzsche	Gabriel	Marcel

Εικόνα 34: Επιστροφή όλων των λέξεων κλειδιών που προκύπτουν από τα ζεύγη φιλοσόφων που έχουν παράγει έργα με κοινό keyword (q15)

Οι κοινές λέξεις-κλειδιά (keywords) που προκύπτουν από τα ζεύγη φιλοσόφων είναι οι εξής:

1. Absurd
2. Alienation
3. Angst
4. Anguish
5. Anxiety
6. Authenticity
7. Being
8. Consciousness
9. Death
10. Despair
11. Faith
12. Free Will
13. Freedom
14. God
15. Guilt
16. Individuality
17. Innocence
18. Knowledge
19. Metaphysics
20. Morality
21. Nothingness
22. Perception
23. Responsibility
24. Suffering
25. Suicide
26. The Other
27. Truth

Παρακάτω παρατίθενται οι φιλόσοφοι-συγγραφείς κατηγοριοποιημένοι με βάση το κοινό keyword των έργων τους:

Absurd

1. Albert Camus
2. Franz Kafka
3. Søren Kierkegaard
4. Jean-Paul Sartre

Alienation

1. Simone de Beauvoir
2. Albert Camus
3. Franz Kafka
4. Jean-Paul Sartre

Angst

1. Simone de Beauvoir
2. Søren Kierkegaard
3. Jean-Paul Sartre

Anguish

1. Fyodor Dostoevsky
2. Jean-Paul Sartre

Anxiety

1. Søren Kierkegaard
2. Paul Tillich

Authenticity

1. Martin Heidegger
2. Karl Jaspers
3. Jean-Paul Sartre

Being

1. Martin Heidegger
2. Gabriel Marcel
3. Jean-Paul Sartre

Consciousness

1. Simone de Beauvoir
2. Martin Heidegger
3. Karl Jaspers
4. Gabriel Marcel
5. Maurice Merleau-Ponty
6. Jean-Paul Sartre

Death

1. Albert Camus

2. Fyodor Dostoevsky
3. Gabriel Marcel
4. Jean-Paul Sartre

Despair

1. Søren Kierkegaard
2. Jean-Paul Sartre

Faith

1. Fyodor Dostoevsky
2. Gabriel Marcel

Free Will

1. Albert Camus
2. Fyodor Dostoevsky
3. Friedrich Nietzsche
4. Jean-Paul Sartre

Freedom

1. Simone de Beauvoir
2. Albert Camus
3. Franz Kafka
4. Gabriel Marcel
5. Friedrich Nietzsche
6. Jean-Paul Sartre

God

1. Martin Buber
2. Fyodor Dostoevsky

Guilt

1. Fyodor Dostoevsky
2. Franz Kafka

Individuality

1. Simone de Beauvoir
2. Albert Camus
3. Martin Heidegger
4. Friedrich Nietzsche

Innocence

1. Albert Camus
2. Fyodor Dostoevsky

Knowledge

1. Friedrich Nietzsche

2. Arthur Schopenhauer

Metaphysics

1. Friedrich Nietzsche
2. Arthur Schopenhauer

Morality

1. Fyodor Dostoevsky
2. Friedrich Nietzsche

Nothingness

1. Simone de Beauvoir
2. Jean-Paul Sartre

Perception

1. Maurice Merleau-Ponty
2. Jean-Paul Sartre

Responsibility

1. Simone de Beauvoir
2. Fyodor Dostoevsky
3. Jean-Paul Sartre

Suffering

1. Albert Camus
2. Fyodor Dostoevsky
3. Jean-Paul Sartre
4. Arthur Schopenhauer

Suicide

1. Albert Camus
2. Arthur Schopenhauer

The Other

1. Simone de Beauvoir
2. Albert Camus
3. Jean-Paul Sartre

Truth

1. Gabriel Marcel
2. Friedrich Nietzsche

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι λέξεις-κλειδιά που εμφανίζονται στα έργα των περισσότερων φιλοσόφων-συγγραφέων της βάσης δεδομένων είναι η συνείδηση (consciousness) και η ελευθερία (freedom). Στη συνέχεια, είναι το παράλογο (absurd),

η αποξένωση (alienation), ο θάνατος (death), η ελεύθερη βούληση (free will), η ατομικότητα (individuality) και ο πόνος/οδύνη (suffering). Έπειτα, η ανησυχία (angst), η αυθεντικότητα (authenticity), η ύπαρξη (being), η ευθύνη (responsibility) και ο Άλλος (the Other). Τέλος, είναι η αγωνία (anguish), το άγχος (anxiety), η απόγνωση (despair), η πίστη (faith), ο θεός (god), οι ενοχές (guilt), η αθωότητα (innocence), η γνώση (knowledge), η μεταφυσική (metaphysics), η ηθική (morality), η ανυπαρξία (nothingness), η αντίληψη (perception), η αυτοκτονία (suicide) και η αλήθεια (truth).

SQL που αναδεικνύει τα ζεύγη φιλοσόφων που έχουν παράγει έργα με κοινό keyword σε συνδυασμό με ζεύγη έργων με κοινό keyword

Ένα επιπλέον SQL ερώτημα που θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε, ώστε να αναδείξουμε τα ζεύγη φιλοσόφων που έχουν παράγει έργα με κοινό keyword σε συνδυασμό με τα ζεύγη έργων με κοινό keyword παρατίθεται παρακάτω:

```
SELECT DISTINCT k.Keyword, work1.Title, work2.Title, ph1.FirstName,
ph1.LastName, ph2.FirstName, ph2.LastName
```

```
FROM Philosophers AS ph1, Works AS work1, Philosophers AS ph2, Works AS
work2, Keywords AS k, KeywordsWorks AS kw1, KeywordsWorks AS kw2
```

```
WHERE work1.ID<work2.ID AND ph1.ID<ph2.ID AND ph1.ID=work1.AuthorID
AND ph2.ID=work2.AuthorID AND kw1.KeywordId=k.ID AND
kw2.KeywordId=k.ID AND kw1.WorkId=work1.ID AND kw2.WorkId=work2.ID
AND work1.Title<work2.Title
```

```
ORDER BY k.Keyword;
```

Keyword	work1.Title	work2.Title	ph1.FirstName	ph1.LastName	ph2.FirstNar	ph2.LastName
Absurd	Nausea	The Myth of Sisyphus	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Absurd	Nausea	The Plague	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Absurd	Nausea	The Stranger	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Absurd	The Castle	The Myth of Sisyphus	Franz	Kafka	Albert	Camus
Absurd	The Castle	The Plague	Franz	Kafka	Albert	Camus
Absurd	The Castle	The Stranger	Franz	Kafka	Albert	Camus
Absurd	The Metamorphosis	The Myth of Sisyphus	Franz	Kafka	Albert	Camus
Absurd	The Metamorphosis	The Plague	Franz	Kafka	Albert	Camus
Absurd	The Metamorphosis	The Stranger	Franz	Kafka	Albert	Camus
Absurd	The Sickness Unto Death	The Stranger	Søren	Kierkegaard	Albert	Camus
Absurd	The Sickness Unto Death	The Trial	Søren	Kierkegaard	Franz	Kafka
Alienation	Nausea	The Second Sex	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Alienation	Nausea	The Stranger	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Alienation	The Castle	The Second Sex	Franz	Kafka	Simone	de Beauvoir
Alienation	The Castle	The Stranger	Franz	Kafka	Albert	Camus
Alienation	The Metamorphosis	The Second Sex	Franz	Kafka	Simone	de Beauvoir
Alienation	The Metamorphosis	The Stranger	Franz	Kafka	Albert	Camus
Alienation	The Second Sex	The Stranger	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Angst	Either/Or	She Came to Stay	Søren	Kierkegaard	Simone	de Beauvoir
Angst	Either/Or	The Wall	Søren	Kierkegaard	Jean-Paul	Sartre
Anguish	Crime and Punishment	Existentialism is a Humanism	Fyodor	Dostoevsky	Jean-Paul	Sartre
Anguish	Crime and Punishment	Nausea	Fyodor	Dostoevsky	Jean-Paul	Sartre
Authenticity	Being and Time	The Wall	Martin	Heidegger	Jean-Paul	Sartre
Authenticity	Philosophy of Existence	The Wall	Karl	Jaspers	Jean-Paul	Sartre
Being	Being and Having	Being and Nothingness	Gabriel	Marcel	Jean-Paul	Sartre
Being	Being and Having	No Exit	Gabriel	Marcel	Jean-Paul	Sartre
Being	Being and Time	No Exit	Martin	Heidegger	Jean-Paul	Sartre
Being	Being and Time	The Mystery of Being	Martin	Heidegger	Gabriel	Marcel
Consciousness	Being and Having	Being and Nothingness	Gabriel	Marcel	Jean-Paul	Sartre
Consciousness	Being and Having	Nausea	Gabriel	Marcel	Jean-Paul	Sartre
Consciousness	Being and Having	No Exit	Gabriel	Marcel	Jean-Paul	Sartre
Consciousness	Being and Having	Phenomenology of Perception	Gabriel	Marcel	Maurice	Merleau-Ponty
Consciousness	Being and Having	The Ethics of Ambiguity	Gabriel	Marcel	Simone	de Beauvoir
Consciousness	Being and Nothingness	Phenomenology of Perception	Jean-Paul	Sartre	Maurice	Merleau-Ponty
Consciousness	Being and Nothingness	The Ethics of Ambiguity	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Consciousness	Nausea	Phenomenology of Perception	Jean-Paul	Sartre	Maurice	Merleau-Ponty
Consciousness	Nausea	The Ethics of Ambiguity	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Consciousness	No Exit	Phenomenology of Perception	Jean-Paul	Sartre	Maurice	Merleau-Ponty
Consciousness	No Exit	The Ethics of Ambiguity	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Consciousness	Philosophy of Existence	The Ethics of Ambiguity	Karl	Jaspers	Simone	de Beauvoir
Death	No Exit	The Myth of Sisyphus	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Death	No Exit	The Stranger	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Death	The Idiot	The Mystery of Being	Fyodor	Dostoevsky	Gabriel	Marcel
Death	The Idiot	The Myth of Sisyphus	Fyodor	Dostoevsky	Albert	Camus
Death	The Idiot	The Stranger	Fyodor	Dostoevsky	Albert	Camus
Death	The Idiot	The Wall	Fyodor	Dostoevsky	Jean-Paul	Sartre
Death	The Mystery of Being	The Myth of Sisyphus	Gabriel	Marcel	Albert	Camus
Death	The Mystery of Being	The Stranger	Gabriel	Marcel	Albert	Camus
Death	The Mystery of Being	The Wall	Gabriel	Marcel	Jean-Paul	Sartre

Faith	The Brothers Karamazov	The Mystery of Being	Fyodor	Dostoevsky	Gabriel	Marcel
Faith	The Idiot	The Mystery of Being	Fyodor	Dostoevsky	Gabriel	Marcel
Free Will	On the Freedom of the Will	The Brothers Karamazov	Arthur	Schopenhauer	Fyodor	Dostoevsky
Freedom	Existentialism is a Humanism	She Came to Stay	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Freedom	Existentialism is a Humanism	The Blood of Others	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Freedom	Existentialism is a Humanism	The Ethics of Ambiguity	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Freedom	Existentialism is a Humanism	The Fall	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Freedom	Existentialism is a Humanism	The Myth of Sisyphus	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Freedom	Existentialism is a Humanism	The Rebel	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Freedom	Existentialism is a Humanism	The Second Sex	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Freedom	Nausea	She Came to Stay	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Freedom	Nausea	The Blood of Others	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Freedom	Nausea	The Ethics of Ambiguity	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Freedom	Nausea	The Fall	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Freedom	Nausea	The Myth of Sisyphus	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Freedom	Nausea	The Rebel	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Freedom	Nausea	The Second Sex	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Freedom	She Came to Stay	The Fall	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Freedom	She Came to Stay	The Myth of Sisyphus	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Freedom	She Came to Stay	The Rebel	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Freedom	The Blood of Others	The Fall	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Freedom	The Blood of Others	The Myth of Sisyphus	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Freedom	The Blood of Others	The Rebel	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Freedom	The Ethics of Ambiguity	The Fall	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Freedom	The Ethics of Ambiguity	The Myth of Sisyphus	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Freedom	The Ethics of Ambiguity	The Rebel	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Freedom	The Gay Science	The Metamorphosis	Friedrich	Nietzsche	Franz	Kafka
Freedom	The Gay Science	The Mystery of Being	Friedrich	Nietzsche	Gabriel	Marcel
Freedom	The Gay Science	The Myth of Sisyphus	Friedrich	Nietzsche	Albert	Camus
Freedom	The Gay Science	The Rebel	Friedrich	Nietzsche	Albert	Camus
Freedom	The Gay Science	The Second Sex	Friedrich	Nietzsche	Simone	de Beauvoir
Freedom	The Metamorphosis	The Mystery of Being	Franz	Kafka	Gabriel	Marcel
Freedom	The Metamorphosis	The Myth of Sisyphus	Franz	Kafka	Albert	Camus
Freedom	The Metamorphosis	The Rebel	Franz	Kafka	Albert	Camus
Freedom	The Metamorphosis	The Second Sex	Franz	Kafka	Simone	de Beauvoir
Freedom	The Mystery of Being	The Myth of Sisyphus	Gabriel	Marcel	Albert	Camus
Freedom	The Mystery of Being	The Rebel	Gabriel	Marcel	Albert	Camus
Freedom	The Mystery of Being	The Second Sex	Gabriel	Marcel	Simone	de Beauvoir
Guilt	Crime and Punishment	The Metamorphosis	Fyodor	Dostoevsky	Franz	Kafka
Individuality	Being and Time	The Blood of Others	Martin	Heidegger	Simone	de Beauvoir
Individuality	Being and Time	The Plague	Martin	Heidegger	Albert	Camus
Individuality	Being and Time	The Second Sex	Martin	Heidegger	Simone	de Beauvoir
Individuality	Beyond Good and Evil	The Blood of Others	Friedrich	Nietzsche	Simone	de Beauvoir
Individuality	Beyond Good and Evil	The Plague	Friedrich	Nietzsche	Albert	Camus
Individuality	Beyond Good and Evil	The Second Sex	Friedrich	Nietzsche	Simone	de Beauvoir
Individuality	The Blood of Others	The Plague	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Nothingness	Being and Nothingness	The Ethics of Ambiguity	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Perception	Being and Nothingness	Phenomenology of Perception	Jean-Paul	Sartre	Maurice	Merleau-Ponty
Responsibility	Existentialism is a Humanism	The Blood of Others	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
Responsibility	Notes From the Underground	The Blood of Others	Fyodor	Dostoevsky	Simone	de Beauvoir
Suffering	No Exit	The Fall	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Suffering	No Exit	The Plague	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
Suffering	Notes From the Underground	The Fall	Fyodor	Dostoevsky	Albert	Camus
Suffering	Notes From the Underground	The Plague	Fyodor	Dostoevsky	Albert	Camus
Suffering	Parerga and Paralipomena	The Fall	Arthur	Schopenhauer	Albert	Camus
Suffering	Parerga and Paralipomena	The Plague	Arthur	Schopenhauer	Albert	Camus
Suicide	Parerga and Paralipomena	The Myth of Sisyphus	Arthur	Schopenhauer	Albert	Camus
The Other	Nausea	She Came to Stay	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
The Other	Nausea	The Fall	Jean-Paul	Sartre	Albert	Camus
The Other	Nausea	The Second Sex	Jean-Paul	Sartre	Simone	de Beauvoir
The Other	She Came to Stay	The Fall	Simone	de Beauvoir	Albert	Camus
Truth	Beyond Good and Evil	The Mystery of Being	Friedrich	Nietzsche	Gabriel	Marcel
Truth	The Gay Science	The Mystery of Being	Friedrich	Nietzsche	Gabriel	Marcel

Εικόνα 35: Επιστροφή όλων των λέξεων κλειδιών που προκύπτουν από τα ζεύγη φιλοσόφων που έχουν παράγει έργα με κοινό keyword σε συνδυασμό με ζεύγη έργων με κοινό keyword (q16)

Σε αυτό το ερώτημα (q16), ενώ αυξάνονται οι εγγραφές σε σχέση με το προηγούμενο ερώτημα (q15), από 86 σε 113, μειώνονται οι κοινές λέξεις κλειδιά, από

27 (q15) σε 21 (q16). Πρώτον, προκύπτουν περισσότερα αποτελέσματα, διότι για το ίδιο keyword υπάρχουν διάφοροι συνδυασμοί έργων που το περιέχουν. Και δεύτερον, γιατί εκτός από τον περιορισμό στα ζεύγη των φιλοσόφων (όπου ο φιλόσοφος στη στήλη 1, πρέπει να είναι διάφορος από τη στήλη 2), υπάρχει και ο αντίστοιχος περιορισμός στα ζεύγη έργων. Με αποτέλεσμα να μειώνονται οι κοινές λέξεις-κλειδιά.

Οι κοινές λέξεις-κλειδιά (keywords) που προκύπτουν από το ερώτημα q16 είναι οι εξής:

1. Absurd
2. Alienation
3. Angst
4. Anguish
5. Anxiety
6. Authenticity
7. Being
8. Consciousness
9. Death
10. Faith
11. Free Will
12. Freedom
13. Guilt
14. Individuality
15. Nothingness
16. Perception
17. Responsibility
18. Suffering
19. Suicide
20. The Other
21. Truth

Παρακάτω παρατίθενται τα έργα κατηγοριοποιημένα με βάση το κοινό keyword τους:

Absurd

1. The Castle
2. The Metamorphosis
3. The Myth of Sisyphus
4. The Plague
5. The Sickness Unto Death
6. The Stranger
7. The Trial

8. Nausea

Alienation

1. The Castle
2. The Metamorphosis
3. The Second Sex
4. The Stranger
5. Nausea

Angst

1. Either/Or
2. She Came to Stay
3. The Wall

Anguish

1. Crime and Punishment
2. Existentialism is a Humanism
3. Nausea

Anxiety

1. The Concept of Anxiety
2. The Courage to Be

Authenticity

1. Being and Time
2. Philosophy of Existence
3. The Wall

Being

1. Being and Having
2. Being and Nothingness
3. Being and Time
4. The Mystery of Being
5. No Exit

Consciousness

1. Being and Having
2. Being and Nothingness
3. The Ethics of Ambiguity
4. Nausea
5. No Exit
6. Phenomenology of Perception
7. Philosophy of Existence

Death

1. The Idiot

2. The Myth of Sisyphus
3. The Mystery of Being
4. No Exit
5. The Stranger
6. The Wall

Faith

1. The Brothers Karamazov
2. The Idiot
3. The Mystery of Being

Free Will

1. The Brothers Karamazov
2. On the Freedom of the Will

Freedom

1. The Blood of Others
2. The Ethics of Ambiguity
3. Existentialism is a Humanism
4. The Fall
5. The Gay Science
6. The Metamorphosis
7. The Myth of Sisyphus
8. The Mystery of Being
9. Nausea
10. The Rebel
11. The Second Sex
12. She Came to Stay

Guilt

1. Crime and Punishment
2. The Metamorphosis

Individuality

1. Being and Time
2. Beyond Good and Evil
3. The Blood of Other
4. The Plague
5. The Second Sex

Nothingness

1. Being and Nothingness
2. The Ethics of Ambiguity

Perception

1. Being and Nothingness

2. Phenomenology of Perception

Responsibility

1. The Blood of Others
2. Existentialism is a Humanism
3. Notes from the Underground

Suffering

1. The Fall
2. No Exit
3. Notes from the Underground
4. Parerga and Paralipomena
5. The Plague

Suicide

1. The Myth of Sisyphus
2. Parerga and Paralipomena

The Other

1. The Fall
2. Nausea
3. The Second Sex
4. She Came to Stay

Truth

1. Beyond Good and Evil
2. The Gay Science
3. The Mystery of Being

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η λέξη κλειδί που εμφανίζεται στα περισσότερα έργα είναι η ελευθερία (freedom). Μετά είναι το παράλογο (absurd). Επόμενη, είναι η συνείδηση (consciousness). Έπεται ο θάνατος (death). Στη συνέχεια, είναι η αποξένωση (alienation), η ύπαρξη (being), η ατομικότητα (individuality) και ο πόνος/οδύνη (suffering). Επόμενο είναι ο Άλλος (The Other). Μετά είναι η ανησυχία (angst), η αγωνία (anguish), η πίστη (faith), η ευθύνη (responsibility) και η αλήθεια (truth). Τέλος, είναι το άγχος (anxiety), η ελεύθερη βούληση (free will), οι ενοχές (guilt), η ανυπαρξία (nothingness), η αντίληψη (perception) και η αυτοκτονία (suicide).

Συμπεράσματα

Η παρούσα εργασία συνδυάζει δύο διαφορετικά επιστημονικά πεδία, την Τεχνολογία των Πληροφοριών (Information Technology) με τις Ανθρωπιστικές Επιστήμες (Humanities). Η τομή αυτών των δυο επιστημονικών πεδίων είναι ένα νέο σχετικά πεδίο επιστημών, το οποίο απασχολεί ιδιαίτερα ένα ευρύ φάσμα επιστημόνων, το πεδίο των Ψηφιακών Ανθρωπιστικών Επιστημών (Digital Humanities).

Είναι ένα διεπιστημονικό πεδίο έρευνας και μελέτης, όπου το υλικό που αντλείται από σημαντικά φιλοσοφικά, επιστημονικά ή λογοτεχνικά κείμενα οργανώνεται μέσω της ψηφιακής τεχνολογίας, έτσι ώστε να μπορεί εύκολα ο ερευνητής να αναζητά συγκεκριμένες πληροφορίες βάσει διαφόρων μεταδεδομένων των συγγραφέων ή των έργων τους. Για τον σκοπό αυτό χρειάζεται συνεργασία μεταξύ φιλολόγων, ιστορικών και επιστημόνων της πληροφόρησης ώστε να εξαχθούν μεταξύ άλλων τα κατάλληλα keywords (αυτά δηλαδή που περιγράφουν το σχετικό περιεχόμενο) και να αποθηκευτούν σε κατάλληλα σχήματα σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα μεταδεδομένα.

Στο πλαίσιο αυτής της πτυχιακής δημιουργήθηκε μια βάση δεδομένων (τεχνολογία πληροφοριών), η οποία περιλαμβάνει δεδομένα που αφορούν τη φιλοσοφία του υπαρξισμού (ανθρωπιστικές επιστήμες), ώστε να καταστεί δυνατή η εξαγωγή κάποιων συμπερασμάτων σχετικά με τον υπαρξισμό χρησιμοποιώντας όμως ένα σχεσιακό σύστημα διαχείρισης δεδομένων (RDBMS), πολύ αποτελεσματικότερα από τη χρήση απλά και μόνο των κλασικών μεθόδων ανάγνωσης και κριτικής ανάλυσης των έργων αυτού του φιλοσοφικού ρεύματος. Έτσι, καταφέραμε να αξιοποιήσουμε μέσω τεχνολογικών εργαλείων και να αναδείξουμε τις ποικίλες συνδέσεις μεταξύ των διαφόρων φιλοσοφικών κειμένων και των συγγραφέων τους σε υψηλότερο βαθμό από το αν εντυφούσαμε στο θέμα του υπαρξισμού μόνο σε θεωρητικό επίπεδο.

Αυτή η μελέτη είναι ένα μόνο παράδειγμα από αντίστοιχες μελέτες που θα μπορούσαν να διενεργηθούν στον χώρο της φιλοσοφίας και της επιστήμης, ώστε να αναδειχθούν και πάλι πλευρές αθέατες μέχρι τώρα και να δώσουν μια ευρύτερη εικόνα των εξεταζόμενων θεμάτων.

Βιβλιογραφικές Αναφορές

Ansell-Pearson, K. (1994). *An Introduction to Nietzsche as Political Thinker: The Perfect Nihilist*. Cambridge: Cambridge University Press.

doi:10.1017/CBO9780511606144

Burnham, D. (2014). *Reading Nietzsche: An Analysis of Beyond Good and Evil*. Abingdon: Routledge.

Burnham, D., & Jesinghausen, M. (2010). *Nietzsche's The birth of tragedy*. London: Continuum.

Cox, G. (2006). *Sartre: A guide for the perplexed*. London: Continuum.

Foley, J. (2014). *Albert Camus: From the absurd to revolt*. Abingdon: Routledge.

Gardner, S. (2009). *Sartre's Being and Nothingness: A reader's guide*. London: Continuum.

Mikkonen, K. (2006). Words that are sick: literary guile and narrative trouble in Sartre. *Neohelicon*, 23(1), 193-205. doi: 10.1556/Neohel.33.2006.1.15

Pattison, G. (2005). *The Philosophy of Kierkegaard*. Montreal and Kingston: McGill-Queen's University Press.

Polt, R. (1998). *Heidegger: An introduction*. Ithaca, New York: Cornell University Press.

Roberts, N. (2004). Fanon, Sartre, Violence, and Freedom. *Sartre Studies International*, 10(2), 139-160.

Safranski, R. (1998). *Martin Heidegger: Between good and evil* (2nd ed.). Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press.

Safranski, R. (2002). *Nietzsche: A philosophical biography*. London: Granta Books.

Stephens, B. (2008). Jean-Paul Sartre, John Steinbeck and the liability of liberty in the post-war period. *Journal Of European Studies*, 38(2), 177-192. doi:

10.1177/0047244108090209

- Stewart, J. (1998). *The debate between Sartre and Merleau-Ponty* (pp. 197-214). Evanston: Northwestern University Press.
- Todd, O. (1998). *Albert Camus*. New York: Alfred A. Knopf.
- Toth, J. (2007). A Différance of Nothing: Sartre, Derrida and the problem of negative theology. *Sartre Studies International*, 13(1), 16-34. doi: 10.3167/ssi.2007.130103
- Watts, M. (2011). *The philosophy of Heidegger*. Durham: Acumen.
- Weston, M. (2003). *Kierkegaard and modern continental philosophy: An introduction*. London: Routledge.
- Windelband, W., & Heimsoeth, H. (1985). *Εγχειρίδιο Ιστορίας της Φιλοσοφίας: Β' Τόμος*. Αθήνα: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης.
- Windelband, W., & Heimsoeth, H. (1985). *Εγχειρίδιο Ιστορίας της Φιλοσοφίας: Γ' Τόμος*. Αθήνα: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης.
- Wittgenstein, L. (1977). *Φιλοσοφικές Έρευνες*. Αθήνα: Παπαζήσης.
- Γιάτας, Δ., Γώγουλος, Γ., Κοτίνη, Ι., Κυριακάκη, Γ., Μωράκης, Δ., Τζελέπη, Σ., & Φραγκονικολάκης, Μ. *Συστήματα Διαχείρισης Βάσεων Δεδομένων και Εφαρμογές τους στο Διαδίκτυο Β' Τάξη ΕΠΑ.Λ.*. Διόφαντος.
- Δεληγιώργη, Α., 2007. *Ο Μοντερνισμός στη σύγχρονη φιλοσοφία: Η αναζήτηση της χαμένης ενότητας*. Αθήνα: Αλεξάνδρεια.
- Δενδρινός, Μ. (2020). *Βάσεις Δεδομένων*. Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
- Κακολύρης, Γ. (2013). Sartre και Derrida: Άδηλη σχέση. *Δια-ΛΟΓΟΣ*, (3), 58-69.
- Μηλιάς, Ρ. (2016). *Το φιλοσοφικό ρεύμα του υπαρξισμού: Αντιπαραθέσεις με τις θετικές επιστήμες* (Προπτυχιακός Φοιτητής). Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο.
- Μπαγιονάς, Α. (2003). Η επιστημονική σκέψη του γαλλικού Διαφωτισμού και η επικαιρότητά της για την εποχή μας. *Ουτοπία: Διμηνιαία Έκδοση Θεωρίας Και Πολιτισμού*, (55), 57-62.
- Ρουσόπουλος, Γ. (2010). *Ο κύκλος της Βιέννης: Η επιστημονική κοσμοαντίληψη*. Αθήνα: Οκτώ.